

הישיבה ה-34 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ב' בחשוון תשע"א (10.10.10)

הישיבה ה-34 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ב' בחשוון תשע"א (10.10.10)

נוכחים :	מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר ויו"ר הישיבה
	מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
	מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
	עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
	מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר
	מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
	מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
	גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
	מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
	גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר

חסרים : מר רון נחמן - ראש העיר

משתתפים :	גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירייה
	מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
	עו"ד שרון שטיין	- יועמ"ש
	מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
	מר חיים ביטון (קוקי)	- מנהל המרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי

על סדר היום:

1. דיון בהמלצות וסיכומי הוועדה לענייני ביקורת לדוח מבקר העירייה לשנת 2009.

מר יחיאל טוהמי : ערב טוב לכם. אני רוצה לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 34. קודם כל אני רוצה עוד פעם לאחל לרון נחמן רפואה שלמה ושיחזור לכיסא הזה ואני אשב שמה, זה הכי טוב וזה הכי מתאים לי, אין לי בעיה עם זה בכלל, תאמינו לי.

גב' חנה גולן : קודם כל אני רוצה למסור דרישת שלום, רון חזר לפני שעה

הביתה, ובאמת שיהיה בריא. הוא מסר לכולם דרישת שלום ותודה רבה על הדאגה.

מר פבל פולב : לא סתם היום 10.10.10, כנראה שיש לזה משמעות.

מר יחיאל טוהמי : אז קודם כל נתחיל בסעיף ב'. אריה, בבקשה.

1. דיון בהמלצות וסיכומי הוועדה לענייני ביקורת בדוח מבקר העירייה לשנת 2009: א. דוח ביקורת עומק במרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט; ב. דוח ביקורת שוטפת: ב.1. הנוער העובד והלומד; ב.2. תנועת הצופים העבריים – שבט "עוז" אריאל; ב.3. תנועת בני עקיבא בישראל. ג. דוח ביקורת בנושא הרישום והניהול של רכוש קבוע ומלאי.

מר אריה ברסקי : ערב טוב לכולם. אנחנו התכנסנו פה היום לדון בהמלצות

ובסיכומים של הוועדה לענייני ביקורת בדוח מבקר העירייה שהתייחס למספר נושאים. יש לכם פה את הדוחות עצמם ואת הפרוטוקולים של הוועדה לענייני ביקורת שדנה בדוחות. אנחנו בעצם היום, אני שב ואומר, צריכים לדון בהמלצות, לא צריכים לדון בדוחות עוד פעם, כי בעצם הוועדה לענייני ביקורת כבר דנה בהם. הנושאים העיקריים שאנחנו נדבר עליהם זה: המרכז הבינתחומי לתרבות, פנאי וספורט – ניהול של מלאי ואינוונטר, ונושא של תמיכות. אני אתחיל בנושא של המרכז הבינתחומי לתרבות פנאי וספורט.

יש לכם את הדו"ח הזה ויש לכם בצמוד אליו מיד את הפרוטוקול של הוועדה לענייני ביקורת. הדוח ברמה העקרונית בדק 5 נושאים, זה התחיל בנושא של תמיכות והתמקד ב-5 נושאים: נבדקו כספי התמיכות, האיתנות הפיננסית של המתנ"ס, עמידת המתנ"ס בהוראות חוק העמותות. בנוסף לזה נבדקו 3 תנועות הנוער. יש שני סוגי בדיקות באופן עקרוני שעושים בעמותות: יש בדיקה שנקראת בדיקת עומק, שבדקים אותה בצורה מאד רצינית; ויש בדיקה שנקראת בדיקה שוטפת, ושמה נבדקים מספר פרמטרים. היות וקוקי (מה שחנה עכשיו אמרה לי) קצת מתעכב, מנכ"ל המרכז הבינתחומי, אנחנו נתחיל לדבר על תנועות הנוער.

ב. דוח ביקורת שוטפת: ב.1. הנוער העובד והלומד; ב.2. תנועת הצופים העבריים – שבט "עוז" אריאל; ב.3. תנועת בני עקיבא בישראל.

מר אריה ברסקי: באופן עקרוני העירייה תומכת ב-3 תנועות נוער – בנוער הלאומי העובד והלומד, בתנועת הצופים ובבני עקיבא. נבדקו בכל תנועת נוער 13 פרמטרים: נבדק האם העמותות מדווחות בהתאם לכללי חשבונאות מקובלים; האם חוות הדעת של רואה החשבון היא חלקה ובלי הסתייגות; האיתנות הפיננסית של העמותות; סבירות התקציב המוגש בבקשת תמיכה; האם לעמותה יש ניהול תקין; האם העמותה מקדמת את מטרותיה ופועלת בעיר אריאל; האם נעשה שימוש נאות בכספי התמיכה; האם יש גופים קשורים; האם יש כספי מדינה שנתרמים לעמותה; האם העמותה פועלת במצב של ניגוד עניינים; האם יש מצב שהעמותה מחלקת רווח לחברים; האם יש חשבון בנק על שמה; והאם היא עומדת בתקרת הוצאות הנהלה וכלליות.

ברמה העקרונית מה שאנחנו ראינו זה כזה דבר – בסך הכול שלושת העמותות עמדו בפרמטרים שנבדקו. דבר שככה שמה עליהם דגש, שגם ועדת הביקורת המליצה, זה בנושא של החניכים. כפי שאתם יודעים, אחד הפרמטרים הקבועים לתמיכה בתנועות נוער זה מספר המשתתפים. ואנחנו עכשיו מקפידים וגם היום הבאתי תזכורת לגזברות, שהתמיכה תהיה אחת לרבעון, תעודכן מחדש כל פעם לפי מספר החניכים. כי מה שקורה שיש הרבה תנועות שבתחילת השנה מדווחות על מספר X של חניכים, הנה, אנחנו עכשיו בתחילת שנה, אחרי החגים, הרבה נרשמים ואחרי פורשים אחרי פרק זמן מסוים.

גב' חנה גולן: דווקא ברבעון השני יש יותר, כי הם מצליחים לגייס יותר.

מר אריה ברסקי: לא חשוב, אבל הם עדיין צריכים לדווח ככה שהתמיכה תשתנה. זה גם מה שוועדת הביקורת המליצה, שיהיה על זה יותר מעקב.

מר יחיאל טוהמי : אז השאלה – אם זה יותר, אז מה? אז תתקצב אותם יותר?

ואם זה פחות, תוריד להם כסף?

מר אריה ברסקי : אני אגיד לך איך הולך התמיכה. בכלל התמיכה, צריך

לעשות בזה קצת סדר, הולכת בשתי פעימות: פעימה אחת שמאושר התקציב הכללי,

תקציב העירייה, ובתוך התקציב מאושר תקציב התמיכות. וזו המסגרת. בתוך תקציב

התמיכות יש כבר חלוקה איך מחלקים את זה. אז יש סעיף בתקציב של תנועות נוער,

מחליטים איך לחלק את זה.

מר אלי שבירו : אם תהיה חריגה יצטרכו לבוא חזרה למועצה.

גב' חנה גולן : מה שהוא אומר, אם דווח על 100 ואחר כך יש 150, מאיפה

לוקחים את הכסף?

מר יחיאל טוהמי : ואם זה הפוך, אם זה פחות, זה 80,

מר אריה ברסקי : זה הולך לפי אחוזים.

מר יחיאל טוהמי : השאלה שלי אם מורידים להם, זו השאלה שלי.

מר אריה ברסקי : לא, לא מורידים.

מר יחיאל טוהמי : לא מורידים?

מר אריה ברסקי : לא. אני אגיד לך, תראה, זה הולך לפי אחוזים. אם יש נגיד

סך הכול 300 חניכים, בצופים יש 150, בבני עקיבא יש 80 ו-70 יש בנוער העובד

והלומד,

גב' חנה גולן : אני חייבת להעיר פה – אין פה את הנוער הלומד והעובד. יש את הנוער הלאומי, אבל הוא כתוב – הנוער הלאומי העובד והלומד.

מר אריה ברסקי : כן, הנוער הלאומי. אני קורא פשוט את השם הרשמי שלהם – הנוער הלאומי העובד והלומד. אז אם יש 300, נגיד הצופים מקבלים 50% מהתמיכה ששייכת למספר חניכים. עכשיו, אם מספר החניכים בסך הכול עולה ל-450,

מר אלי שבירו : אז יצטרכו לבוא למועצה.

מר אריה ברסקי : ואם ירצו להגדיל תמיכה – אז יבואו למועצה. אז פה, מה שנקרא, בקטע הזה מה שצריך להביא להצבעה זה בעצם שהמועצה מצביעה האם לקבל את ההמלצות של הוועדה לענייני ביקורת והסיכומים או לא. בסך הכול היה דיווח, הם התקבלו וזה הדברים.

מר פבל פולב : מה הסיכום? אפשר לדעת מה הסיכום של מה שרשום פה?

מר אריה ברסקי : הסיכום פה שסך הכול תנועות הנוער עמדו בכל הקריטריונים שנבדקו ואין מניעה מלתת להם תמיכות, הם בסך הכול מתנהלים מהבחינה הזו בסדר. הדבר היחיד שכן אנחנו צריכים להקפיד, שידווחו כל רבעון, שיגיע הדיווח על מספר החניכים, כי זה דבר שמשתנה.

מר יעקב עמנואל : מה בדקת, בדקת את מספר החניכים?

מר אריה ברסקי : לא, בדקתי בכלל את ההתנהלות.

מר יעקב עמנואל : גם תוכניות לימודיות, מתודיקה,

מר אריה ברסקי : אני לא איש תנועות נוער, אני לא נכנסתי לתוכניות, זה לא תפקידי.

מר יעקב עמנואל : מי אומר את זה?

גב' חנה גולן : זה גם לא תפקידנו.

מר אלי שבירו : זה לא תפקידנו.

גב' חנה גולן : זה לא תפקידנו. זה תפקיד תנועת הנוער, ההנהלה המרכזית מתווה את המתודיקה, את הפעילות.

מר יעקב עמנואל : ומי בודק שהם עומדים ביעדים?

מר אריה ברסקי : מבחינת מתודיקה, מבחינת לימודים, יש להם את הצוות המקצועי שלהם, ההנהלה שלהם. יש את המדריכים ויש את מי שאחראי על המדריך, שבודק שבאמת עושים פעילויות.

מר יעקב עמנואל : מי זה? אפשר לדעת מי? לא משהו ערטילאי, מישהו עושה את זה, נכון?

גב' חנה גולן : ארגון האם. למשל, הצופים זה ברמת גן, הנוער הלאומי זה בירושלים.

גב' שירה דקל : מה שמנו אומר נכון זה שבהרבה ערים יש איזו שהיא נגיעה, אם זה לרשות או למרכז הבינתחומי, זה לא משנה, שמה שהוא יכול לעשות זה לעקוב אחרי פרויקטים או שירותים שניתנים לקהילה. למשל, להציב יעדים נוספים ברמה העירונית, כמו למשל אירוע של כלל תנועות הנוער, להחליט שזה משהו שרוצים

שיהיה.

מר אריה ברסקי : אבל זה לא היה נושא הבדיקה.

גב' חנה גולן : שניה. קוקי כאן, אז הוא יגיד, בבקשה.

מר יעקב עמנואל : רגע, לפני שאתה מתחיל. השאלה לא נשאלת סתם. השאלה

נשאלת, מה אנחנו כאן, באים כאן לאשר שנתתם X כסף פר ראש ובזה נגמר? בזה מיצינו את כל השכל של כל המועצה? או לבדוק האם יש תפוקות לכסף הזה שמושקע. האם יש איזה שהוא ערך מוסף לכל הכספים האלה. האם מישהו בודק את העניין הזה? האם יכול להיות שנחליט שבבוא הזמן תנועות הנוער עם כל הכבוד שלהם, עדיף להשקיע את הכסף בכדורגל. סתם לדוגמא אני נותן, או משהו אחר. ואני שואל את זה משום שיכול להיות מאד שמי שמקבל את הכסף הזה, האחראי בירושלים או בתל-אביב, שיבוא לכאן וגם יסביר. פעם עשינו את זה.

מר אלי שבירו : בוא נבקש לעשות ישיבה על הנושא הזה,

גב' חנה גולן : אני רוצה לענות רגע לגבי העניין הזה. מנו, אתה בטח יודע

שלפחות אחת בשנה ההנהלה של כל תנועת נוער מגיעה, נפגשת עם ראש העיר, יחד עם מנהל הבינתחומי, או לצורך העניין עוד קודם עם המתנ"ס, שומעים מהם, ראש העיר משמיע להם את המדיניות ונעשים מהלכים. והדברים הם לא באוויר, אלא נעשים מהלכים. אפשר לראות את זה בשטח גם.

מר יעקב עמנואל : מה מצפים מאיתנו?

מר יוסי חן : אני רק רוצה להזכיר לך, מנו, כמי שהיה בעמותות של

ספורט ותנועות נוער, אנחנו רואים את זה אותו דבר. מבחינת תרומה לחברה זה אותו דבר. כשעמותת ספורט או תנועת נוער מגישה בקשה לתמיכה, זו בקשה לא פשוטה.

ממלאים טפסים, מפרטים דו"חות על פעילות ובודקים את זה לפני שמאשרים. וזה לא במקום בזמן הזה עכשיו, אחרי שכבר חלק מהכסף עבר, מתחילים לבדוק. יש מי שרוצה לבדוק מה העמותה הזו עשתה או לא,

מר אריה ברסקי : אני חושב שמנו שואל על הפרוצדורה, מה בעצם התפקיד של המועצה.

מר יוסי חן : אבל הוא שואל מי בודק ומי זה.

גב' חנה גולן : אז רגע, אולי קוקי יגיד.

מר חיים ביטון : אני אשמח לומר. א' – אני עכשיו מגיע במקרה משיבה עם הצופים, לכאן אני מגיע ישירות משיבה עם הצופים, גם עם מי שאחראית על הצופים וגם עם הרכזת, גם עם גבי וגם עם הרכזת, בדיוק על תוכנית העבודה. אבל בגדול אני רוצה לומר שני דברים: 1. כל תנועת נוער יש לה את האידאולוגיה שלה ויש לה את תפיסת העולם ואת התכנים והתוכניות. אבל כמו שהוער גם כאן, בעצם התפקיד שלנו הוא לדאוג שתנועות הנוער יפעלו למען גם להשיג מטרות ויעדים שהרשות רוצה להשיג לטובת הישוב. לכן אני יכול לומר שאנחנו עם כל תנועות הנוער, א' – הם נפגשים באופן קבוע ומסודר אחת לשבועיים עם מנהל תחום הנוער בעיר אריאל, שזה שלומי עמר. ומעבר לכך, הם נפגשים איתנו. אני יכול לומר שאנחנו מכל תנועה מקבלים גם תוכנית תלת-חודשית ומבקרים את הפעילות שלהם. ומעבר לתקציב שמגיע פה, אני יכול לומר שאנחנו בשווה כסף עוזרים להם לא מעט לאורך השנה כולה.

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד משהו. אני חושב שהדיון של היום הוא על משהו אחר לחלוטין, אבל מה שאומר מנו הוא צודק, ואני חושב ששווה לחשוב לקיים איזו שהיא ישיבה בנושא הזה, שבה יציגו לכל חברי המועצה את הנושא של פעילויות של תנועות הנוער, כדי שאנחנו נהיה מעורבים יותר.

מר יחיאל טוהמי : אני מסכים עם מה שאתה אומר.

מר יעקב עמנואל : במשך 10 שנים אני ישבתי ואני מכיר את זה. אני מכיר ואני יודע שעושים עבודת קודש ויש תפוקות בלתי רגילות. אני מעלה את זה כדבר שמדי פעם צריך לנער את עצמנו לבדוק האם אנחנו עומדים ביעדים, תקראו לזה תשומות, תקראו לזה אפקטים מצטברים של ההשקעות שמשקיעים בנוער. אנחנו יודעים את הבעיות של הנוער, ומדי פעם צריכים לתקן את עצמנו ולראות אם אנחנו במסלול הנכון או לא. אפשר לבוא, ואני חזקה עלי שהמבקר אריה, כמו שאני מכיר אותו, עושה עבודה ככה בדקדוקי עניות, הוא מדקדק בכל דבר, והוא הוציא כאן דו"ח לתפארת, אבל הדוח הוא איזה תוצר סופי של פעולות שנעשו. והאם זה אותן פעילויות שאנחנו היינו רוצים לראותן אותן. כי למשל, עשינו את מרכז המנהיגות, צריך לבדוק, מה זה מתחיל להשפיע על התקציבים שאנחנו נותנים, על דגשים שאנחנו צריכים לתת בכל מיני מקומות אחרים. אני מעלה את זה באופן כללי. לכן אני העליתי את העניין הזה, שהדברים יקבלו תשומת לב והתייחסות, אולי באיזה דיון מיוחד שנעשה לעניין הזה ונבדוק.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה. אני רוצה להעלות את זה להצבעה.

עו"ד שרון שטיין : לקבל את ההמלצות של ועדת הביקורת.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד? פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והועדה לענייני ביקורת בנושא תנועות הנוער.

מר אריה ברסקי : אז זה מה שקשור היה לתנועות הנוער. אני ברשותכם אחזור עכשיו לנושא של המרכז הבינתחומי לתרבות פנאי וספורט.

א. דוח ביקורת עומק במרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט.

מר אריה ברסקי : כמו שהתחלתי לומר בנושא של המרכז הבינתחומי, נבדקו 5 נושאים: נבדק האם כספי התמיכות ההקצבות שימשו לייעודם, על פי הקריטריונים והתבחינים של עיריית אריאל. נבדקה האיתנות הפיננסית של הגוף. נבדקה עמידת הגוף בהוראות חוק העמותות. נבדק האם הגוף פועל ביעילות וחסכון והאם הוא מיישם כללי חשבונאות מקובלים. אני מניח שאתם כולכם קראתם את הדוחות שהועברו אליכם לפני למעלה מ-10 ימים, אבל על מנת להיות ענייניים, אני מציע שנעבור ונקרא את עיקר המסקנות ואת עיקר ההמלצות שעליהם בעצם דנה הוועדה לענייני ביקורת. אם כולם יעברו לעמוד 12, שמה מופיעים עיקר המסקנות.

מר יעקב עמנואל : זה לב הדו"ח.

מר אריה ברסקי : זה לב הדו"ח, כן. יש תמצית של הדו"ח ויש דו"ח מפורט. הדו"חות, קיבלתם את כולם לפני כן ואפשר היה לקרוא אותם. אני אסקור אותם בקצרה ואחרי זה אנחנו נדון בהמלצות ומה שאמרה הוועדה לענייני ביקורת. עיקרי המסקנות:

1. נמצא שכלל העמותה עומדת בדרישות הסף שבמבחני התמיכה.
2. דיווחי העמותה בבקשות התמיכה היו נאותים.
3. לעמותה איתנות פיננסית בינונית וקיים חשש לגבי יכולת פירעון התחייבויותיה בעתיד הקרוב – זה איזה שהוא ליקוי שנמצא שבאמת המצב הכספי של העמותה עדיין לא מן המשופרים.

מר יוסי חן : אני רוצה להעיר בבקשה על הנושא הזה ולהזכיר לכם, אולי למי שיש זיכרון קצר. בשנת 2002 יחיאל טוהמי היה יו"ר ועדת תמיכות. אתה זוכר מה התמיכה שהיתה למתנ"ס, שאושרה בזמנו למתנ"ס?

מר יחיאל טוהמי : 2 או 2.5 מיליון שקל.

מר יוסי חן : ומה התקציב של המתנ"ס היום?

מר אריה ברסקי : ב-2008 סך ההכנסות היו 6 מיליון ש"ח.

מר יחיאל טוהמי : לא, כמה תמיכות?

מר יוסי חן : מה התמיכה של העירייה?

מר יחיאל טוהמי : 1.8, לא?

מר אריה ברסקי : זה היה מחולק לשניים, באיזה שהוא שלב, לפי היועץ

המשפטי, זה היה קניית שירותים, כי התמיכות זה ירד לאיזה 180,000. אבל השאר זה היה קניית שירותים. הסכומים דומים בסך הכול.

מר יוסי חן : הסכומים הם הרבה יותר נמוכים, גם אם תיקחו את זה

נומינאלי וגם אם תיקחו את זה שנפת הפעילות היום הוא הרבה יותר גדול כי הכניסו להם שם את כל נושא הספורט, שזה מה שהגדיל. אז בואו נהיה בפרופורציות, לא נאבד פרופורציות. מצד אחד, כשאתה אומר היכולת שלהם, אז אולי פה באמת צריך לראות איך אנחנו נותנים להם.

מר אריה ברסקי : בוא נעשה ככה, אני אקרא את המסקנות ובהמלצות אפשר

לעשות איזה דיון קצר.

מר פבל פולב : ... ניהול תקין.

מר יוסי חן:

לא. פה מדובר על האיתנות הפיננסית של המתנ"ס.

מר אריה ברסקי: מה שקורה, שלקחנו את הדוחות הכספיים שלהם ויש כל

מיני מדדים שאתה יכול לראות. כמו למשל, יחס שוטף. מה זה אומר יחס שוטף? מכסים את הדוחות הכספיים, לא ניכנס לזה, יש מה שנקרא נכסים שוטפים והתחייבויות שוטפות. שזה אומר, הנכסים השוטפים זה נכסים שאתה ממש אותם בתוך שנה וההתחייבויות זה שאתה צריך לשלם אותם בתוך שנה. אם ההתחייבויות השוטפות גבוהות מהנכסים השוטפים, אם פתאום מחר אתה סוגר את המתנ"ס, אין לך איך להחזיר את ההתחייבויות. אז זה יחס מסוים למשל. או שיהיו יחסים נוספים זה שיצביעו על איזה מצב טוב, אבל עובדים על זה עכשיו.

העמותה לא חרגה בהוצאות הנהלה וכלליות בשנים 2006-2008 מה שנבדק. מה זה הוצאות הנהלה וכלליות? אני אחזור על זה בשתי דקות. בעקבות דו"ח מבקר המדינה של האגודה למען החייל בזמנו, מדינת ישראל החליטה להגביל את שיעור הוצאות הנהלה וכלליות. מבקר המדינה בזמנו בדק את האגודה למען החייל, איזו שהיא עמותה קטנה, שמגלגלת מיליארדי שקלים, וגילה שכסף ניכר מאד מסך מחזור ההכנסות הלך למנהלה – זה מנכ"ל, משנה למנכ"ל, סגנים והכול. הוא הוציא על זה דו"ח ביקורת חריף ובעקבות כך ממשלת ישראל החליטה להגביל את כל הגופים שמקבלים תמיכה מהמדינה, החליטו שהכספים באמת יילכו לפעילות ולא למנגנון. ויש פה, גם העירייה פה החליטה, במסגרת תמיכות שאתם גם אישרתם אותם, שמכסימום של הוצאות הנהלה וכלליות יכולות לעמוד על 20%. זה הנושא שנבדק והם עמדו בדבר הזה. העמותה מבצעת את מטרותיה המאושרות וכן הנוהל בספר חברים מסודר כנדרש בהוראות חוק העמותות.

שניים מבין ארבעת מורשי החתימה בעמותה בחשבון בנק שלה אינם מכהנים כחברי ועד בעמותה וזאת בניגוד לסעיף 18 לתקנון העמותה, התקנון מצוי. זה ליקוי שכבר תוקן. מה אומר התקנון המצוי? שמי שיכול לשמש כמורשה חתימה זה רק חברי העמותה. כשבדקנו, שניים לא היו חברים. העניין הזה סודר, היה פרוטוקול, נמסר לרשם העמותות והם היו חברי הוועדה, ככה שהליקוי הזה תוקן.

ועדת הביקורת של העמותה מתנהלת שלא על פי הוראות חוק העמותות, התקנון

והנחיות רשם העמותות לניהול תקין. זה מופיע בגוף של הדו"ח, פה זה תומצת במשפט אחד. מה שקורה, כל הפרוטוקולים של הוועדה לביקורת זה איזה שהוא 'שטאנס' שחזר על עצמו לאורך שנים רבות. מה שקורה שבהרבה עמותות חברי ועדת הביקורת הם לא תמיד פעילים. זה מכמה סיבות, לא בגלל שהם אנשים רעים או לא בגלל שהם עושים את זה בכוונה. לא תמיד יש אנרגיות, יש זמן. לא תמיד יש גם את היכולת או את הכישורים לעשות את העבודה הזאת.

מר יעקב עמנואל : בשביל מה בחרו אותם?

מר אריה ברסקי : הם מן הסתם מתנדבים. ככה בחרה אותם האסיפה הכללית. לכן אנחנו בסוף, אני אראה לך את זה בהמלצות, ההמלצה היתה לשקול לבדוק לקחת, חוק העמותות מאפשר לקחת רואה חשבון חיצוני שישמש כגוף מבקר במקום ועדת ביקורת.

גב' חנה גולן : שזה דווקא תמיד עדיף.

מר אלי שבירו : לא בטוח. כי פה אתה בעצם מוציא כסף.

מר אריה ברסקי : כן, אבל הוא יכול לחסוך לך גם, כמישהו מקצועי.

גב' חנה גולן : אבל – א' – זה נעשה באופן מקצועי ובלתי תלוי.

מר אריה ברסקי : אין אינטריגות, אין כלום, הוא בא ועושה את העבודה שלו. אבל זה לשקול. הלאה. העמותה אינה מקפידה להשתמש בשמה הרשום כמתחייב מהוראות סעיף 8(א) לחוק העמותות. מה זה אומר? סעיף 8(א) לחוק העמותות קובע שבסיום כל עמותה תופיע הסיומת ע"ר, כמו חברה בע"מ. זה תוקן והיום זה מופיע.

מר יעקב עמנואל : עמותה רשומה?

מר אריה ברסקי : עמותה רשומה, כן, שיידעו שהיא עמותה רשומה. זה והסעיף הבא זה אותו דבר. לא נמצאו ראיות המצביעות על פעילות כלכלית מוסווית, חלוקת רווחים, התנהלות כעמותת צינור ושימוש בחשבון הבנק שלא במסגרת מעגל הפעילות של העמותה. יש עמותות שבמסווה של פעילות ציבורית עושים פעילות כלכלית עסקית, ואז יש להם איזה שהוא יתרון יחסי על פני גופים עסקיים אחרים. היה דרך אגב על זה פסק-דין, מכבי שירותי בריאות, שמנחה בכיוון הזה. אני אעשה את זה בשתי דקות ונעבור הלאה, אבל זה מאד מעניין. בכל קופת חולים יש רשת של מרפאות שיניים. אותה רשת, אנשים שהלכו לעשות טיפול שיניים קיבלו קבלה, וזה עמותה. באו מס הכנסה ו-מע"מ ואמרו – חבר'ה, יש לכם פה רווחים יפים, איפה אנחנו פה בתמונה? למה אנחנו לא מקבלים את חלקנו? באו מכבי ואמרו – תשמעו, זו פעילות רפואית. כמו שיש לנו רופא עיניים, רופא משפחה ורופא אף אוזן גרון, יש גם רופא שיניים. כמו שזה במסגרת מלכ"רית של עמותה אז גם זה עמותה. ובאו רשויות המס ואמרו – לא. מה ההבדל ביניכם לבין רופא שיניים שנמצא מעבר לכביש? יש פה תחרות לא הוגנת. הוא חייב להוציא חשבונית מס פלוס מע"מ. אתם אין לכם מע"מ, אתם לא מקזזים. זה הגיע לבית המשפט העליון, בקיצור, ושמה נפסק שזו באמת פעילות עסקית וכל מרפאות השיניים של מכבי, וזה גם כל קופות החולים האחרות, עכשיו פועלים במסגרת חברה בע"מ. מי ששומר קבלות רואה שקודם היתה לו קבלה, עכשיו יש לו חשבונית מס.

מר יעקב עמנואל : אבל אני לא הבנתי כאן מה אתה רוצה להגיד לנו, שהוא לא עושה פעילות עסקית רווחית, קוקי?

מר אריה ברסקי : הוא לא צריך לעשות, כן.

מר יעקב עמנואל : הרי הוא מוכר שירותי חוגים, שירותי ספורט,

מר אריה ברסקי: הוא צריך לעבוד מאוזן.

מר יוסי חן: לא למטרות רווח.

מר אריה ברסקי: המטרה שלו זה עמותה, הוא לא חברה בע"מ.

מר יעקב עמנואל: בסדר, אבל הוא עושה פעילות עסקית. איך זה מתיישב עם החוק?

גב' חנה גולן: אבל היא לא פעילות עסקית.

מר אריה ברסקי: זו לא פעילות עסקית.

עו"ד שרון שטיין: הכוונה היא שזה לא פעילות עסקית למטרת רווח.

גב' חנה גולן: אם זה היה עסקי, א' – המחיר היה יותר גבוה. חוץ מזה, מה שנשאר, היתרה היתה הולכת לרווחים של החברה נניח או משהו כזה. כאן זה לא. כל מה שהושקע ואם יש יתרה, זה הולך לתוך הפעילות. והלוואי ויהיו יתרות, בינתיים יש גירעונות.

מר יעקב עמנואל: שני מינוחים אמרת, אמרת פעילות עסקית ופעילות רווחית, כלכלית. נדמה לי כלכלית אמרת. איך אין פעילות כלכלית? יש כאן פעילות. זה שהרווחים מנותבים להשבחה ולטיוב חוגים אחרים שהוא נותן,

גב' חנה גולן: אין רווחים, יש גרעונות. יש גרעונות, אין רווחים.

מר יעקב עמנואל: אני לא יודע, הוא אומר שיש פעילות.

גב' חנה גולן : אבל אנחנו יודעים, הוא אמר.

מר יעקב עמנואל : הוא אמר פעילות כלכלית.

גב' חנה גולן : הוא פתח ואמר שעמותת המתנ"ס,

מר אריה ברסקי : לא נמצאו. אני כתבתי, אולי לא נשמעתי טוב, אני כתבתי –
לא נמצאו ראיות.

עו"ד שרון שטיין : נמצאה פעילות עסקית, לא רווח.

מר אריה ברסקי : שניה אחת, אני אקרא רק את המשפט הזה פעם נוספת – לא
נמצאו ראיות המצביעות על פעילות כלכלית מוסווית, חלוקת רווחים, התנהלות
כעמותת צינור ושימוש בחשבון בנק שלא במסגרת מעגל הפעילות של העמותה. זה לא
נמצא.

מר יחיאל טוהמי : ידוע שיש חוגים שכן יש בהם איזה שהוא, לא רווח, שהם
מוציאים את עצמם, ויש חוגים שלא מוציאים את עצמם, וזה בדיוק תמיד,

עו"ד שרון שטיין : לא זאת הכוונה.

מר יחיאל טוהמי : לא, לא דיברתי על רווח פה. ברור שיש פה, זה לא רק
למטרת עסק, ברור שזה לא למטרת רווחיות ואין פה שום חלוקה של דבר. ברור שיש
חוגים שמכניסים יותר כסף וחוגים שפחות מכניסים כסף ותמיד זה מתאזן, והלוואי
והלוואי שישאר כסף כדי שנוכל להגדיל,

גב' חנה גולן : כדי שנוכל להקטין את התמיכה של העירייה.

מר יחיאל טוהמי : נכון. כדי שנוכל להקטין את התמיכה של העירייה.

מר אלי שבירו : או להגדיל פעילות.

גב' חנה גולן : או להגדיל פעילות.

מר יחיאל טוהמי : או להגדיל פעילות. תודה.

מר אריה ברסקי : הרי יש כמה סוגי תאגידיים. חברה בע"מ, בהגדרה, המטרה שלה בתקנון להגדיל את הרווחים. עמותה, כמו שהמתנ"ס, זה מטרה ציבורית, חברתית. העניין זה במטרה. התוצאה יכולה פתאום להשתנות אם יש לך עודפים. אוניברסיטת בר-אילן היא עמותה למשל, אבל היא מגלגלת סכומים ויכולים אפילו להיות שמה רווחים, אבל זה לא מוגדר כרווח. מבחינת טרמינולוגיה זה מוגדר כעודף, כי על רווח יש מס. ופה בהגדרה, כי אתה לא פועל למטרת רווח, אתה גם לא משלם מיסים. כי המטרה שלך לפעול למען הציבור.

מר יעקב עמנואל : אני מכיר את הניו-אנסים האלה בהגדרות. אני מכיר את העניין הזה. אני לא רוצה להיכנס עכשיו כרגע לעניין הזה.

מר יחיאל טוהמי : אנחנו נמשיך.

מר אריה ברסקי : בעמותה לא נמצאו נהלים תפעוליים כספיים ומשקיים מלבד נהלים מתוקצרים, שלא היוו ביסוס לפיקוח ובקרה מהותיים על פעילות העמותה ומוסדותיה. על זה אחרי זה קוקי יגיב. היום הראו לי שיש איזה שהם נהלים כאלה. ככלל, הרישום התייעוד והניהול במערכת הנהלת החשבונות תקין ומאפשר נתיב ביקורת. לעמותה אין אישור לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה. דהיינו, מי שתורם לה כספים, לא שיש הרבה תורמים, אבל תיאורטית אפשר לגייס תורמים ואז מי שתורם יכול להזדכות ממס. במקרה הזה לעמותה אין את האישור. אולי כדאי לפעול לקבל

את זה.

מר יחיאל טוהמי : שווה לפעול.

מר אריה ברסקי : כן, כדאי שיהיה. הקופה הקטנה בעמותה מנוהלת על פי דמי מחזור ורישום בספר קופה. התנהלות העמותה בכל הנוגע לאישור התקציב תקינה, אך קיימים ליקויים בנוגע למעקב ועדכון התקציב וכן בנוגע לאישור תוכנית עבודה שנתית. מה זאת אומרת? מכיוון שמדובר בעצם בגוף ציבורי, אני חושב שהוא צריך להתנהל כגוף ציבורי, משהו בדומה לעירייה בזעיר אנפין. כלומר, כשיש תקציב, צריך להיות דו"ח ביצוע התקציב ושריון. היום, מה שהמצב היה לפחות כשהמרכז הבינתחומי נבדק, זה בעצם שאין איזה שהוא מעקב ופיקוח על התקציבים האלה. פה למשל אצל ג'והר בעירייה יש הזמנת עבודה. ברגע שיש הזמנת עבודה התקציב משורייך, אתה לא יכול לחרוג. פה צריך איזה שהוא מעקב ידני. צריך לחשוב על איזה שהוא מנגנון או איזו שהיא מערכת שמה, שגם מבחינת הניהול, קבלת החלטות של המנהל, הוא יידע איפה הוא עומד כל הזמן.

מר יחיאל טוהמי : אין תקציבאית בתוך המתנ"ס שמטפלת בתקציב?

מר אריה ברסקי : יש מנהלת חשבונות, אבל,

גב' חנה גולן : אני יכולה כבר להגיד, עוד לפני קוקי, שלדעתי ביום רביעי זה כבר, נכון? מאז שקוקי נכנס הוא מוביל איזה שהוא מהלך של בניית תקציב, של הסדרת כל התוכנה לניהול הכספים, הוצאת הזמנות וכן הלאה. יש חברה חיצונית שמטפלת בזה, זה לא כזה פשוט. ביום רביעי יש לנו ישיבה שמסכמת את זה, כולל תקציב מובנה, כולל מבנה, כולל הגדרת תפקידים, כל האופרציה שצריכה להתקיים.

מר יעקב עמנואל : האם אפשר להבין שזו מחלת ילדות?

גב' חנה גולן : זו מחלת זקנה לדעתי כבר. העמותה הזאת קיימת המון שנים, נכון?

מר יעקב עמנואל : לא, אבל לא במתכונת הזאת. זה המרכז הבינתחומי היום.

מר ג'והר חלבי : רק הם החליפו שם.

גב' חנה גולן : הם גם לא החליפו שם באופן רשמי. הם החליפו שם מסחרי לכאורה, אבל באופן רשמי הם עמותת המתנ"ס אריאל בשומרון.

מר יוסי חן : אבל היום המצב הרבה יותר טוב ממה שהיה בעבר.

גב' חנה גולן : אני רוצה רק להזכיר שכאן מועצת העיר קיבלה החלטה להקים חברה עירונית. אנחנו פועלים להקמת חברה עירונית לפנאי ספורט ונוער. זה כמובן מחייב את כל השינויים שעכשיו נעשים ומובלים על ידי קוקי, שייגמרו ביום רביעי. ואז את כל האופרציה הזאת צריך להעביר למשרד הפנים לאישור להקמת חברה עירונית. ברגע שזה יהיה חברה עירונית, כמובן חברי מועצת העיר מיוצגים שם וזה יתנהל כמו החברה הכלכלית, כמו התאגיד, כמו כל חברה עירונית. כי נכון לעכשיו, העמותה היא עמותה פרטית למעשה. כך היא הוקמה. וככל שהעיר גדלה והיא כבר גדלה, ואנחנו מקווים שהיא תגדל עוד, הגיעה השעה להפוך את זה לציבורי, שחברי מועצת העיר יהיו שותפים.

מר יחיאל טוהמי : יפה מאד.

מר יעקב עמנואל : אני חושב שזה חשוב מאד.

גב' חנה גולן : זה הוחלט, אתם הצבעתם, זה בתהליך.

מר אריה ברסקי : ככלל, דוחותיה הכספיים של העמותה ערוכים בהתאם לגילוי דעת 69 ותקן 5 לכללי חשבונאות מקובלים. העמותה מעסיקה עובדים כאשר הם מועסקים עם חוזה עבודה חתום וכן שלגביהם קיים תיעוד אישור עדכני עדכוני שכר ותנאי העסקה במהלך השנים. זה מאד חשוב. לא נמצא כי לעמותה עסקאות עם צדדים קשורים. זה המסקנות מכל הבדיקה.

עיקרי ההמלצות – חלק כבר חנה אמרה, מהדברים שנעשו, שזה גם תואם להמלצות בדו"ח.

1. על העמותה להציג תוכנית הבראה הכוללת תוכנית לצמצום הגירעון של העמותה, תוכנית לצמצום עלויות והוצאות העמותה, ותוכנית להגדלת מקורות ההכנסה של העמותה.

2. על העמותה לוודא כי מורשי החתימה בעמותה ובחשבון בנק העמותה יהיו מבין חברי ועד העמותה, וזאת בהתאם לסעיף 18 לתקנון העמותה. לחילופין, על העמותה לשנות את סעיף 18 לתקנונה ולקבוע כי מורשי החתימה בעמותה יהיו מבין עובדי העמותה וכן לקבל זה.

מר יחיאל טוהמי : מה שאמרת.

מר אריה ברסקי : זה כבר אושר. זה כבר בוצע.

גב' חנה גולן : זה כבר נעשה.

מר אריה ברסקי : ההמלצה הזאת כבר בוצעה.

3. על חברי ועדת הביקורת להקפיד להתנהל ולמלא את תפקידם כנדרש על פי הוראות חוק העמותות, תקנון העמותה, הנחיות רשם העמותות לניהול תקין, לסדרי מינהל תקינים, ובכלל זה קיום ישיבות, החלטות, פעולות כנדרש בהוראות החוק ובתקנון, תיעוד ישיבותיהם וזימון אליהן, תיעוד עבודתם והחלטותיהם, המלצותיהם על גבי פרוטוקולים, דו"חות חתומים כדיון. יתכן ועל האסיפה הכללית לשקול מינוי חברי ועדת ביקורת שלהם היכולת, הידע

והכישורים המתאימים למילוי התפקיד במקום חברי ועדת הביקורת הנוכחיים, או מינוי גוף מבקר, רואה חשבון במקום ועדת הביקורת.

4. על העמותה להשתמש בשמה הרשום כמתחייב מהוראות סעיף 8/א לחוק העמותות וכן עליה להקפיד להוסיף את שמה הרשום, עמותה רשומה (שזה כבר בוצע).

5. על הוועד המנהל לנסח ולאשר נהלים מפורטים בנוגע לכלל פעילותה הכספית, החשבונאית והמשקית של העמותה, לכל הפחות בנושאים המופיעים בסעיף 432, שזה התנהלות (דיברנו, לא ניכנס לזה עוד פעם).

6. על הוועד המנהל להקפיד לאשר הצעת תקציב בסמוך לתחילת כל שנה ולצידה תוכנית עבודה מפורטת, הכוללת מטרות ויעדים לשנת התקציב. כמו כן, על הצעת התקציב לתת ביטוי לגרעונות, עודפים נצברים ולהוצאות מימון. בנוסף, על הוועד המנהל להקפיד לבצע מעקב אחר ביצוע התקציב ותוכנית העבודה לכל הפחות אחת לרבעון ולעדכנם בהתאם. (התוכנה – אני מקווה שזה יסתדר).

7. על העמותה לוודא את תיקון הממצאים הנוגעים לדו"חות הכספיים ובכללם מתן ביאור בדבר תרומות מעל 20,000 ₪ ומתן ביאור בדבר 5 מקבלי השכר הגבוה בעמותה. (זה כבר קיבלתי מקוקי).

אלה ההמלצות.

גב' חנה גולן : חשוב להדגיש שדו"ח הביקורת נעשה על השנים,

מר אריה ברסקי : 2006 עד 2008.

גב' חנה גולן : זאת אומרת, יש לנו כבר פער של שנתיים. זה נכון שקוקי עכשיו יגיד מה כבר נעשה.

מר יעקב עמנואל : אני רק רוצה לשאול כאן שאלה אחת. נחה דעתי באמת שעשית עבודה 'על הכיפאק', אלא מה? חסרים כאן לוחות זמנים לביקורת על הביקורת. כלומר, אתה יודע, בכל ביקורת יש מגמות ביניים שבודקים בכל פרק זמן

האם ההמלצות האלה מתיישמות. כלומר, אם אתה משאיר את זה באופן כללי, אני לא יודע כל כמה זמן נעשית ביקורת כזאת, כל שנה או כל כמה זמן?

מר אריה ברסקי : כל תקופה.

מר יעקב עמנואל : מה זה תקופה? תקופה זה 3 שנים או 4 שנים? הרי ב-3 השנים האחרונות זה לא נעשה.

גב' חנה גולן : מבקר העירייה בכל שנה בוחר גוף, אריה, תגייד מה אתה עושה, בוחר גוף אחר ומבקר אותו.

מר יחיאל טוהמי : אז כאן, כמגמת ביניים, מדי פעם צריך לבדוק אם חלק מההמלצות או לפי סעיפים,

מר אלי שבירו : לא חלק, כל ההמלצות.

מר יעקב עמנואל : כל ההמלצות, בלוח זמנים מסוים, בודקים שבאמת קוקי עומד ביעדים.

גב' חנה גולן : אני חושבת שזה כמו הביקורת ברשות המקומית שהיא נעשית אחת לשנה על ידי גורם חוץ ואנחנו מתחייבים במהלך השנה להשלים את זה, אני חושבת שגם כאן זה צריך להיות אותו דבר ולא למזמז את זה, סליחה על הביטוי.

מר אריה ברסקי : אז אנחנו נבוא לשנה הבאה,

גב' חנה גולן : אז קודם כל בואו נשמע מה כבר נעשה.

מר יחיאל טוהמי : אני ראיתי חלק מההערות שאמרת, חלק מהדברים שכבר

למעשה תוקנו. אז מה שצריך להיות פה זה מעקב שלך שזה בשנה הזו, מעקב שזה מתבצע כמו שאמרנו.

מר אריה ברסקי: גם יהיה מעקב בשנה הזאת. ו-ב' – אם חלק מההמלצות יושמו על ידי גוף מבקר מקצועי, אז גם מישהו בתוך המערכת שיכול לעשות מעקב על זה.

גב' חנה גולן: נכון.

מר אלי שבירו: אבל עד עכשיו לא היה כזה דבר.

מר יחיאל טוהמי: קוקי, בבקשה.

מר חיים ביטון: אני אעבור פשוט לפי עיקרי ההמלצות. אני רוצה לומר, אני אגיד לעיקרי ההמלצות ואני אומר שמבחינתי לפחות זה יצא חיבור טוב, כי הביקורת נעשתה על 2006-8 וכשאני הגעתי לכאן והתחלנו להתארגן עם כל הנושא של המרכז הבינתחומי, אז חלק גדול מהדברים כבר נעשו תוך כדי. אחד – לגבי תוכנית הבראה ו-3.3.1, אז המנכ"לית כבר אמרה, אנחנו בעצם נמצאים כבר,

גב' חנה גולן: אני חייבת לעצור אותך רגע, בשביל שחברי המועצה יבינו למה זה נעשה רק כשאתה באת לתפקיד. כי עד אז היה לנו גם מנהל שהוא מטעם חברת המתנ"סים וכל הפעילות של עמותת המתנ"ס הזאת היתה מלווה על ידי חברת המתנ"סים. היות והם לא רצו את קוקי והוא לא רצה אותם, יהודה היה בזמנו ולפניו היתה שרה ולפניה ורדה וכל הסיפור הזה, אז חברת המתנ"סים הודיעה שהיא בעצם, אנחנו מתנ"ס מודרך והם לא מתערבים. מודרך זה נקרא, הם לא מתערבים, הם לא מנחים את המנהל, הם לא נכנסים לתוך הזה. זאת היתה הזדמנות פז להתחיל באמת להרים כל אבן ולבדוק מה צריך לעשות ולהוביל איזה שהוא מהלך של שינוי, שהוא

לוקח זמן.

מר חיים ביטון: אז לגבי הסעיף הראשון – אז בעצם אנחנו, מרגע כניסת

והרחבת הפעילות של המתנ"ס לכל מיני זרועות נוספים, התחלנו גם לבנות גם איזו שהיא תוכנית עבודה חדשה וגם איזו שהיא מסגרת הפעלה בכלל לכל המרכז הבינתחומי. כבר כמה חודשים שאנחנו עובדים עם משרד רואה חשבון, שמכין איתנו את תקציב 2011, להפוך אותו לתקציב ריאלי. כי כל התקציב כפי שהוא עד היום נבנה, נבנה על בסיס תוכניות מסוימות. היום התוכניות הן, נוספו כל מיני תוכניות נוספות ואנחנו בונים איזו שהיא התאמה, גם מבחינת התכנים, גם התוכניות, גם התקציב וגם מבנה ארגוני חדש. לגבי מורשי החתימה – ברגע שנכנסתי לתפקיד ודו"ח הביקורת עמד לנגד עינינו, העלינו את זה לדיון בישיבת הנהלה ושינינו את מורשי החתימה, כפי שאמר גם המבקר. לגבי סעיף 3.3.3 – יש לכם פרוטוקול שכתוב שחברי הנהלה של המרכז הבינתחומי החליטו בעצם לקחת רואה חשבון חיצוני במקום ועדת ביקורת פנימית, כי היו שני נציגים שהם היו חברי ועדת ביקורת, היה להם קשה לבצע את התפקוד, וכשהצענו לאחרים לקחת על עצמם את תפקיד הביקורת לא ששו, ואז הלכנו לאופציה השניה. גם, ממה שנאמר על ידי המנכ"לית קודם, לדעתנו הביקורת תעשה הרבה יותר טוב אם יהיה גורם חיצוני שאין לו זיקה לשום אדם אחר מהמערכת.

3.3.4 – כשהקמנו את המרכז הבינתחומי, אז פשוט בכותרות שמנו – המרכז הבינתחומי. למטה לא כתבנו את הנושא של מיסודה או משהו כזה של המרכז הקהילתי אריאל בשומרון. העירו לנו את זה. היום תסתכלו על הדפים, זה כבר מופיע למטה בצורה מסודרת.

לגבי 3.3.5 – אנחנו העברנו את זה לאריה, אני העברתי לאריה כשנכנסתי. בעצם כפי שהמנכ"לית אמרה קודם, המרכז הבינתחומי עדיין פועל לפי הכללים של המתנ"ס. אז יש קובץ נהלים מסודר של החברה למתנ"סים. עד לפני שנה שנתיים זה היה יוצא בקובץ ידני כל הזמן. מלפני שנה וחצי בערך זה כבר מופיע באתר האינטרנט של החברה למתנ"סים, אפשר להיכנס, כל הנהלים, כל הקבצים. הראינו את זה לאריה. אז כך שמבחינתנו גם הסעיף הזה הוא קיים. מה שכן, עם השינוי הארגוני החדש, אז חלק גדול מהנהלים וכל הנהלים ישתנו עם הגדרות התפקיד וכו'.

לגבי הצעת התקציב – אני יכול לומר שמרגע כניסתי אנחנו עובדים לפי הנוהל הזה. אני הגשתי תוכנית עבודה של תקציב שנה שעברה להנהלה, אנחנו הצגנו את זה לפני אישור התקציב. ואנחנו, מרגע כניסתי לפחות, פועלים במתכונת הזו. אני חושב שזה יותר מחובה לעשות את זה. יותר מזה, אנחנו גם לפני אישור התקציב, אני מביא את מנהלי התחומים שלנו בפני ההנהלה, כל אחד מציג את תוכנית העבודה שלו, מכוח הדברים ההנהלה צריכה להציג לנו,

גב' חנה גולן : כמו שאנחנו עושים בישיבות המועצה.

מר חיים ביטון : נכון, בדיוק.

גב' חנה גולן : עוד מעט תהיה חברה ציבורית, עירונית, נצטרך להציג את זה.

מר חיים ביטון : לגבי הסעיף האחרון – אריה העיר את הסעיף כי רואה החשבון שלנו לא צירף את הדו"ח של חמשת מקבלי השכר הגבוהים ב-2008 כחלק אינטגרלי מהדו"ח שלו, ואז אנחנו בעצם מחויבים על מנת לקבל אישור ניהול תקין להגיש את זה לרשם העמותות. אז מה שעשינו, פשוט הוצאנו את זה מהדו"ח לרשם העמותות והראינו את זה לאריה. אז כך שמבחינתנו זו ההתייחסות לדו"ח. תודה רבה.

מר יחיאל טוהמי : תודה רבה לך.

גב' שירה דקל : לגבי הנושא של איתנות פיננסית בינונית,

גב' חנה גולן : מה שאריה אמר בהתחלה.

גב' שירה דקל : כן. הבנתי שיש גם את הנושא של תוכנית הבראה וגם הנושא של הגדלת הכנסות, גם מה שאריה אמר. השאלה אם יש עוד דברים. אנחנו

מאד היינו רוצים שהמרכז הבינתחומי לא יהיה באיתנות פיננסית בינונית, כבר היה בעבר מצב שזה נסגר, אז האם יש משהו שהרשות צריכה לעשות כדי לסייע? אני לא יודעת, אולי הגדלת התמיכה, אני לא יודעת אם זה המקום, אני מודה, אבל אני יודעת שאיתנות פיננסית בינונית זה לא דבר טוב. יש הרבה מאד אנשים שמחכים עוד לתשלומים ובמצב הנוכחי אני יודעת שהמצב לא טוב. אז השאלה אם אתה יכול להתייחס לזה, אם יש משהו שנוגע אלינו, אם יש משהו שאנחנו אולי, צריכים אולי להגדיל תמיכה לעמותה.

מר יחיאל טוהמי : כשמגדילים אומרים למה מגדילים. בסדר, הבנתי.

גב' שירה דקל : לא, זה לא נכון.

מר אלי שבירו : תלוי לאן מגדילים. אנחנו אף פעם לא אמרנו.

גב' חנה גולן : אני רוצה עוד לפני זה להגיד. קודם כל, בזמנו כשהמתנ"ס נסגר לכאורה, הוא הוקפא, הוא לא נסגר, הוא הוקפא, והכול עבר לעירייה, הסיבה לא היתה פיננסית. הסיבה היתה חילוקי דעות בין מועצת העיר ומדיניות העירייה, ואת יודעת את זה.

גב' שירה דקל : לא. אני חשבתי פיננסית. זה מה שאמרו לנו בזמנו.

גב' חנה גולן : לא, לא, לא.

גב' שירה דקל : אז לא ידענו.

גב' חנה גולן : אני לא יודעת מי אומר מה, אבל זאת העובדה, אפשר ללכת לפרוטוקולים ולבחון את זה. אני גם לא הייתי פה אז. אני למדתי את החומר. הסיבה היתה בגלל חילוקי דעות מאד קיצוניים בין מנהלת המתנ"ס שהיתה לבין מועצת העיר

ומדיניות העירייה. מנו עושה ככה, הוא זוכר. מנהלת המתנ"ס ייצגה למעשה את מדיניות חברת המתנ"סים ולא את המדיניות העירונית. על הרקע הזה התקבלה פה החלטה, אם זה ככה והיא מרגישה, היא וכל העובדים מרגישים מחויבות ראשונה קודם כל לחברת המתנ"סים ולא לעיר, אז יעבירו את כל הפעילות ויפתחו אגף בעירייה. זה מה שעשו. יש לזה פלוסים, יש לזה מינוסים. המינוס הגדול של זה היה בעובדה שהעירייה גם נכנסה לגירעון בעצמה באותה תקופה וזה גרם לנטל מאד גדול על העירייה. כי משרד הפנים בוחן את העירייה לפי כמות העובדים וזה העמיס בבת אחת מדריכים וכן הלאה, בבת אחת פה כמות העובדים הכפילה את עצמה פי 2.5.

מר יחיאל טוהמי : זוכרים.

גב' חנה גולן : לא יודעת. אבל יש כאלה שלא זוכרים. לא יודעים, לא שלא זוכרים, לא יודעים. אחר כך, מהסיבות של תוכנית ההבראה של העירייה, וזה כבר את בטח יודעת יותר טוב, הוחלט לקחת את כל העובדים האלה שעבדו כעובדים קבועים, של כל האופרציה של תרבות נוער פנאי וספורט וכן הלאה ולהחזיר אותם חזרה לעמותה שבעצם היתה קיימת, לא היה צריך לפתוח אותה מחדש.

מר יחיאל טוהמי : וזה גם עלה כסף.

גב' חנה גולן : איזה כסף זה עלה? כל הזמן זה עולה כסף.

מר יחיאל טוהמי : התנאים.

גב' חנה גולן : העבירו את העובדים. ההסכמה עם ועד העובדים היתה, ואני חושבת שזה נכון, אם הייתי צריכה לחזור על זה הייתי עושה פעם שניה אותו דבר, ההסכמה עם ועד העובדים ועם כל עובד בנפרד היתה שהוא עובר, אחרי שהוא טורטר, פעם אחת היה במתנ"ס, עבר לעירייה, מהעירייה שוב למתנ"ס, שהוא עובר עם התנאים של העירייה, עם השכר של העירייה, עם מתח הדרגות שלו ועם כל הדבר הזה.

לעירייה כמובן יש יותר חוסן כלכלי מאשר לעמותה. ואז העובדים עברו. היו כמה וכמה מנהלים מטעם חברת המתנ"סים שחברת המתנ"סים שלחה אלינו. כשהיא מממנת את המנהל אז היא גם קובעת מי יהיה המנהל.

מר יחיאל טוהמי : את התוכן ואת הכול.

גב' חנה גולן : זה היה לא מוצלח. העמותה הזו התחילה לצבור גירעון וחובות. וכשקוקי הגיע לתפקיד למעשה הוא קיבל את העמותה עם גירעון של 600,000, נכון?

מר חיים ביטון : 800.

גב' חנה גולן : אני זוכרת את רואה החשבון מועלם שהוא אמר אז, ואני שאלתי אותו – מה זה? זה המון. הוא אמר – לא. בסדר גודל של מחזור של יותר מ-6 מיליון שקל בשנה זה לא הרבה. זה בסביבות 10%-12%, זה סביר. גם זה נמצא בפרוטוקולים שלכם שאז שאלתי אותו.

מר יעקב עמנואל : זה גירעון מתגלגל.

גב' חנה גולן : אבל לא צריך, אני בכלל מעדיפה בלי גירעון, כמו בעירייה. ואתם יודעים שאנחנו מנהלים את העירייה ברוך השם כמה שנים כבר בלי בכלל גירעון. ואז התקבלה כאן החלטה טובה ונכונה, לעשות את תוכנית האב בספורט. אני שוב מזכירה את מה שאמר אז יוסי, שאני חשבתי שהוא הוזה, שבין מיליון למיליון וחצי שצריך רק לספורט אנחנו עושים טעות ואנחנו ניצור מצב, ואפשר לראות את זה בפרוטוקולים של ישיבת המועצה, אנחנו נגרום למתנ"ס לקרוס. הוא אמר את זה במילים האלה. ואמנם העברנו את הספורט, העמסנו את כל זה. זה לא גרם לנחת אלא זה גרם לעומס. נכון שאנחנו פה עוד אישרנו עוד חצי מיליון שקל. אבל בין מיליון וחצי לחצי מיליון שאישרנו יש פער גדול. ונכון להיום הגירעון לא קטן אלא הוא הולך

וצובר. אנחנו עכשיו מסיימים, ביום רביעי מקבלים כבר את הסיכום של המשרד שעושה לנו את התוכנית, של תוכנית הבראה, כולל הגדרות תפקידים, כולל שכר, כולל צמצום, הרחבה, בדיקה של כל חוג בנפרד, עלויות שלו וכן הלאה וכן הלאה, כשהמטרה היא לא להעלות את עלות החוגים פר תושב, זאת לא המטרה. לראות איך אנחנו יכולים. אנחנו ביחד עם ג'והר מלוויס את קוקי, הוא לא לבד בזה, לראות איך העמותה הזאת תצא מכל התסבוכת הזאת ותמשיך לנהל את מה שהיא עושה בתחום הנוער והספורט במיוחד שזה הנטל הכבד. איך קוקי אמר? חנה, אני לא יודע אם לשמוח או לבכות, אבל קבוצת הכדורגל בוגרים עלתה לחצי הגמר. אני אומרת לו – בטח לשמוח. הוא אומר – לא, אבל זה עוד הסעות, זה עוד הוצאות. אמרתי – טוב, נו. ואז הוא מצלצל, הוא אומר – את לא מאמינה, הם עלו לגמר. אז זה עוד הוצאות, עוד נסיעות. כל שמחה כזאת גוררת אחריה כסף.

מר יוסי חן: אבל יש גם עוד הצלחות, גם לכדורעף, אולי כדאי שהם יידעו.

גב' חנה גולן: נכון. כל הצלחה כזאת זה הוצאות. זה בסדר גמור. אנחנו נקבל את זה ביום רביעי, נלמד את זה בעצמנו. אין ספק שצריך להביא את זה לידיעת מועצת העיר, אין ספק בזה בכלל. למרות שזה לא חברה עירונית עדיין, אני חושבת שמועצת העיר צריכה להיות מעורבת. וכן, מועצת העיר תצטרך ללחוץ על מי שצריך ללחוץ ולקבל החלטה שמועצת העיר מגבה את הפעילות, אם זה בתחום הספורט כמה שצריך, אם זה בתחום הנוער מה שצריך, אם זה בתחום המרכז לפיתוח מנהיגות, פעילות קשישים, כל מה שנציג ונראה איפה יש לנו פערים, אני באופן אישי, ואני עוסקת בלעזור לו לנהל, הבאנו את קוקי בשביל שיצליח ולא חס וחלילה יקרוס פה, אני באופן אישי מבקשת ממש, כשנציג את זה ונראה את הפערים, שמועצת העיר תקבל את ההחלטות לתת את מה שצריך על מנת שזה יתקיים, על מנת שאותם ילדים שידם לא משגת, שלא נצטרך בכלל לדבר על זה. ילדים שידם לא משגת שתהיה אפשרות שהם ישתתפו לפחות בחוג אחד או שניים. ואני בטוחה שכולם מסכימים בזה.

עו"ד אריאל עזריה : נדמה לי שבעניין הזה את לא צריכה להיות מוטרדת ובטח שגם קוקי לא, כי את הגיבוי המוחלט הוא יקבל. ולדעתי אנחנו כאן מבינים, כל החברים, שאם נצטרך להגדיל תקציבים אנחנו נעשה את זה אפילו בשמחה.

גב' חנה גולן : יופי. אני בטוחה שקוקי שמח לשמוע.

מר אלי שבירו : אני מצטרף למה שאומר אריאל. אני חושב שהפעילות של המתנ"ס היא פעילות מבורכת. אני חושב שילדים שהולכים לחוגים ופעילויות במתנ"ס, באם הם לא יכולים לשלם תהיה אפשרות גם להכניס אותם, זה יותר טוב מאשר ילדים יסתובבו ברחובות. ואם תעלה בקשה להעלות את התמיכות בתחום הזה, אנחנו יותר מאשר נשמח לעזור.

גב' חנה גולן : אני מאד שמחה לשמוע.

מר יוסי חן : זה נעשה אבל גם היום, דרך אגב חנה. חנה, כולם יודעים שגם היום יש ילדים שאין להם לשלם ומעבירים את זה ונותנים הנחות.

גב' חנה גולן : אבל עדיין.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, מי בעד ההמלצות של מבקר העירייה ושל הוועדה לענייני ביקורת? פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא המרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט.

מר אריה ברסקי : דבר אחרון שיש לנו היום זה הנושא של הדו"ח שנעשה בנושא של רישום,

גב' חנה גולן : ג'והר זה מדובר עלינו, כדאי שנהיה קשובים.

מר אריה ברסקי : של הרישום והניהול של הרכוש קבוע ומלאי. אני אעשה פה רקע כללי ואחר כך נעבור לדו"ח עצמו.

ג. דוח בהמלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא הרישום והנהל של רכוש קבוע ומלאי.

מר אריה ברסקי : ההתנהלות של העירייה בכל מה שקשור לזה מבוססת בעצם על פקודת העיריות המנדטורית, שמבוססת על החוק שבאנגליה וכללי החשבונאות שהיו מקובלים שמה שהדו"חות הם לא מתאימים לדו"חות של היום. דהיינו, דברים כמו רכוש קבוע ומלאי נרשמו כהוצאה בדו"חות הכספיים. ורכוש קבוע זה לא נכס. דברים היו נעלמים. היו ספר עזר. למשל, היו כל מיני פרדוקסים, בעיריות אחרות שלא נציין את שמן, רכישת רכוש קבוע במאזן של חברה מסחרית נרשם רכוש קבוע והוא עובר כל שנה משנה לשנה, נכון?

מר יוסי חן : מכיר את זה. מה קורה אחרי 30 שנה, שזה עולה לך לאחסן את זה יותר ממה שזה שווה?

מר אריה ברסקי : למשל, בעירייה, רכוש קבוע, רכישה של רכוש קבוע או מלאי, זה נרשם כהוצאה, מעין ספר עזר. מה שקורה, שאם מתחלפים אנשים ולא מנהלים ספר עזר נכון, דברים נעלמים. היו עיריות, שלא נציין את שמן, שהיה להן נכסים כמו מבנים, נתנו לשימוש לגופים אחרים ויום אחד העירייה התרחבה ורצתה את הנכסים בחזרה, אז אותם גופים אמרו – אין בעיה, בואו תשכירו אותם מאיתנו. שילמו שכירות על נכסים של עצמם, כי זה לא היה רשום.

מר יחיאל טוהמי : אריה, מה אתה רוצה מאיתנו? בקיצור, בוא תגיד מה אתה רוצה מאיתנו.

מר אריה ברסקי : זה קצת הקדמה על הניהול של המלאי והזה.

מר יחיאל טוהמי : מה אתה רוצה מאיתנו?

גב' חנה גולן : רגע, שניה. אתם תרצו מאיתנו.

מר אריה ברסקי : אז מהבחינה הזאת, לחשיבות של הרישום והמעקב של

המלאי אינוונטר יש חשיבות גדולה. כי בניגוד לחברה מסחרית, ופה היתה ההקדמה שלי, בעוד שזה נרשם בדו"חות הכספיים וזה עובר משנה לשנה אם זה לא נגרע, פה דברים יכולים להיעלם. יש לפעמים איזו נטיה כזאת,

מר יעקב עמנואל : אין רישום של אינוונטר מסודר?

מר אריה ברסקי : יש לפעמים נטיה של דברים לא להיות בשטח איפה

שאמורים להיות. כי מה שקורה, שזה נרשם כהוצאה, זה אמור להיות באיזה שהוא אתר, וכשאתה בא לשטח, ותיכף אנחנו נציין את זה, אתה לא מגלה אותו, מגלה לך שם דברים אחרים. אז מפה אני רוצה קצת להתעמק בזה. אני רוצה לדבר פה בשני נושאים עיקריים – אחד זה ניהול מחסנים ורישום וניהול של מצאי ואינוונטר.

בכל מה שקשור בניהול מחסנים, אני רוצה שנבוא למסקנות בעמוד 9. אני לא אקרא עוד פעם את כל הדו"ח כי אני מניח שכולכם קראתם אותו, ואחר כך נגיד את ההמלצות. אז ככה, מה המסקנות בכל הקשור לניהול מחסנים. קודם כל, רישום הטובין במחסן נמצא שהוא היה כנדרש. בניגוד למעורבות בסעיף 15 לכללים, שגם הגזבר וגם מנהל הרכש מעורבים מעט מאד בניהול המחסן מבחינת רמת וסוגי המלאי שבו. החוק קובע שיש איזו שהיא אחריות להתחיל לנהל את זה. הטובין במחסן אינם מסומנים בניגוד לנדרש בתקנות ובצו. זיהוי הטובין הנדרש בתקנות ובצו מתבצע על ידי מנהלת המחסן בצורה נאותה. תעודת הכניסה המופקת עם קבלת הטובין הינה כנדרש בתקנות ובצו. המחסן אינו נשמר בצורה המיטבית הנדרשת ומהווה מוקד

סיכון, מאחר ואין גורם יחיד אשר מוסמך לפתוח אותו וישנם גורמים נוספים מלבד מנהלת המחסן אשר נכנסים ונותנים ציוד. כמו כן, המקום אינו בטוח לשהיה ממושכת עקב הסכנה שבהתלקחות החומרים הדליקים – צבעים, מדללים וכיוצא באלה, אשר ממוקמים בין דלת הכניסה/היציאה היחידה לבין משרדה של מנהלת המחסן.

גב' חנה גולן : כל תפקיד זה מנהל פה אני רואה. מחסנאית.

מר אריה ברסקי : כן.

גב' חנה גולן : כשאתה אומר מנהלת המחסן זה כבר דבר אחר.

מר יוסי חן : זה מחסנאי לשמור על כלום אבל. זה הכול בלאי, זה דברים ישנים.

מר אריה ברסקי : תיכף נבוא לזה. ספירת המלאי במחסן מבוצעת ללא השתתפות הגורמים האמורים להיווכח בעת ספירת המלאי בניגוד לתקנות ולצו. ציוד שאינו ראוי לשימוש מאוחסן במחסן ולא במחסן בלאי. עומס העבודה המוטל על מנהלת המחסן לאחר ביצוע ספירות המלאי והאינוונטר גורם לפגיעה בשירות הניתן לאגפים השונים.

גב' חנה גולן : וזאת למה? כי היא עובדת חצי משרה, יש לציין.

מר אריה ברסקי : חצי משרה, כן. אנחנו תיכף נבוא להמלצות. זה המסקנות ודיברנו, וזה בהמלצות שיש, וזה באמת מצב מאד בעייתי. היום דיברתי עם משאבי אנוש, היא אמרה שב-2011 ישקלו את האפשרות,

גב' חנה גולן : מה יש פה לשקול? אם תהיה פה המלצה אז אנחנו, אתם רק תעזרו לי.

מר אריה ברסקי: או קיי. מנהלת המחסן, וזה גם מאד חשוב, לא עברה הכשרה מתאימה לביצוע התפקיד אשר מחייב התאמה מקצועית לאופי העבודה המורכב. היא לא עשתה קורס, לא יודע מה, איזה יום עיון. היא ככה נפלה לתפקיד. לא קיימים נהלים בדבר ניהול תקין של המחסן ואופן הבטחת המחסן מפני גניבה, אובדן וכדומה, למעט ביטוח שקיים. אלו הן המסקנות. ההמלצות, ואני אחרי זה אצרף גם את ההמלצות של הוועדה לענייני ביקורת, שגם היה לה מה לומר.

הביקורת ממליצה כי מנהל הרכש והגזבר יהיו מעורבים בניהול והחזקת המחסן כנדרש בסעיף 15 לכללים. 2. הביקורת ממליצה לסמן את הטובין המצויים במחסן כנדרש בסעיפים 16 ו-17 לכללים. 3. הביקורת ממליצה לגורמים האמונים בעירייה על ביצוע שינויים במחסן לצורך הבטחת ושמירת הטובין המצויים בו וכן לצורך שמירה על חיי הנמצאים במחסן במקרה של אסון או שריפה. הביקורת ממליצה כי ספירת המלאי תבוצע בשיתוף עם הגזבר, מבקר העירייה, מנהל הרכש, כנדרש בתקנות ובצו. הביקורת ממליצה כי ציוד בלוי יאוחסן במחסן בלאי ולא במחסן המרכזי. במקרה ואין הצדקה כלכלית להקמת מחסן בלאי, הרי שהביקורת ממליצה כי יוקצה אזור מתוחם ומגודר לאחסון המלאי בשולי המחסן המרכזי ויתקיימו ישיבות של ועדת בלאי תדירות לצורך העברת הבלאי מהמחסן בהקדם האפשרי.

גב' חנה גולן: לא אחת לשנה.

מר אריה ברסקי: הביקורת ממליצה כי יוכשרו עובדים נוספים בעירייה לצורך סיוע למנהלת המחסן בתקופה שלאחר ספירת המלאי והאינוונטר, על מנת למנוע לחץ עבודה ופגיעה במהלך העבודה התקין בעירייה ובמחסן בתקופה זו. הביקורת ממליצה כי מנהלת המחסן תעבור הכשרה מקצועית לביצוע תפקידה. הביקורת ממליצה כי הגורמים האמונים בעיריית אריאל, בשיתוף עם המבקר הפנימי, יגבשו נהלים ברורים בדבר ניהול תקין של המחסן ואופן הבטחת המחסן מפני גניבה, אובדן וכדומה. ומומלץ כי מפתחות המחסן יהיו אצל גורם אחד. המלצה נוספת זה

היקף העבודה של המנהלת, שתעלה למשרה מלאה. זה גם הוועדה לענייני ביקורת המליצה. זה ההמלצות לדבר הזה.

גב' חנה גולן : מצוין. דבר אחד לא ציינתם, אתה, נכון? הם מקבלים ממך,

מר אריה ברסקי : הביקורת, כן.

גב' חנה גולן : לא ציינת שאנחנו מ-2006 קיבלנו החלטה שבמחסן יש מינימום ציוד. מלאי מינימאלי. כי היום בשינוע ובכל האפשרויות אין צורך להחזיק מלאים גדולים.

מר יחיאל טוהמי : אז מה עושים, מוכרים את זה?

גב' חנה גולן : לא, לא, מלאים, אני מדברת על מלאים. אין צורך להחזיק, כמו שפעם היו כמויות של נייר ונרטב ונרקב, אז עכשיו קונים ומעבירים. זה מאד משמעותי. כל היתר אני ממליצה שתמליצו, שתצביעו.

מר אריה ברסקי : אני מסכים שאין הרבה מלאי שם ואני חושב שבכל זאת צריך להיות איזה נוהל כבר מסודר. צריך להצביע בעד ההמלצות והסיכומים האלה.

מר יעקב עמנואל : אתה יודע, תסמונת ה-ש"ג, אתה מכיר את תסמונת ה-ש"ג?

מר אריה ברסקי : לא, אני בטוח שאתה תספר את זה עוד פעם.

מר יעקב עמנואל : בדיוק מה שאתה עושה, אריה, זה תסמונת ה-ש"ג. ה-ש"ג אשם.

מר אריה ברסקי : אני לא אמרתי שאף אחד אשם. יש מצב,

גב' חנה גולן : לא, ההנהלה אשמה. ההנהלה אשמה, המפקדים, לא ה-ש"ג.
המחסנאית לא אשמה.

מר אריה ברסקי : זה שהיא לא עברה הכשרה, אין ספק שהיא לא אשמה. זה
שהיא לא עובדת במשרה מלאה זו לא אשמתה.

גב' חנה גולן : היתה לה אפשרות או להיות מפוטרת או להעביר אותה
למחסן, להזכירכם, כשהצטמצמו.

מר אלי שבירו : לא, היא לא אשמה שהיא לא עברה הכשרה.

גב' חנה גולן : נכון.

מר יעקב עמנואל : תראו, ביקורת תכליתה לא לנגח אף אחד. ביקורת תכליתה
לתקן. בכל זאת, זה מינהל ציבורי תקין ואני חושב שצריך להיות מדויקים בדברים,
זה כספי ציבור. וכל מי שנכנס לתפקיד, חזקה עליו שהוא צריך לעשות את עבודתו
נאמנה בכל האפשרויות שעומדות לפניו. אין מילה כזאת – הממונים. מי זה הממונים?

מר אריה ברסקי : ההנהלה של העירייה.

מר יעקב עמנואל : מי זה ההנהלה של העירייה? אתה תציין. יש אנשים
שצריכים, שזה תפקידם. אתה לא הולך לתלות אף אחד. אתה אומר – אני אומר לך,
אתה צריך לעשות את הדבר הזה. בדברים האלה זה כמו יחידה צבאית. אין דבר
ערטילאי. אתה צריך להצביע ולהגיד בביקורת – אני אומר שמי שאחראי על הדבר הזה
הוא צריך לתקן את העניין הזה והוא גם צריך לתת ביקורת במועצת העיר.

גב' חנה גולן : גם אם הוא כבר לא בתפקיד. כן, מנו? גם אם הוא כבר לא

בתפקיד והוא כבר לא עובד בעירייה, הוא כבר לא מנהל בעירייה.

מר יעקב עמנואל : בסדר גמור. אבל מי שמחליף אותו.

גב' חנה גולן : מי שמחליף אותו לא יכול לתת את הדעת...

מר יוסי חן : אני רוצה לדעת אם בעבר היתה גם דרישה, לפני שנים,

בשנת 2008 ו-2007, היתה דרישה מה שאתה דורש עכשיו, אם גם דרשת. ואם דרשת

את זה, למה לא יישמו את זה?

מר יעקב עמנואל : לא יודע. אני שואל כאן. אני התפקיד שלי לשאול.

מר יוסי חן : אני פעם ראשונה שומע את זה.

מר יעקב עמנואל : אתה לא היית לפני זה.

מר יוסי חן : אני שנתיים כבר במועצת העיר.

מר יעקב עמנואל : כן, אבל לא היית לפני זה.

מר יוסי חן : אבל עלו הנושאים האלה, אף פעם לא היתה דרישה כזאת.

זה רק עכשיו, טרי.

מר יעקב עמנואל : אתה מגן על מישהו?

מר יוסי חן : אני לא מגן. אני רוצה לדעת למה לא דרשת את זה בשנים

שהיית ממלא מקום.

מר יעקב עמנואל : מי אמר לך שלא דרשתי?

מר יוסי חן : לא יודע. ואם דרשת, אז למה לא דאגת שיישמו? למה הגענו

עד היום ולא ביטלו את זה?

מר יעקב עמנואל : אל תתנגח איתי, תעשה טובה.

מר יוסי חן : אני לא מתנגח איתך. ממש לא.

מר יעקב עמנואל : אם אתה לא יודע אז אל תשאל.

מר יוסי חן : לא. אם דרשת ועד היום לא ישמו את זה,

מר יחיאל טוהמי : יוסי, שניה. יעקב, תגיד בבקשה ויוסי, אחר כך תגיד מה

שאתה רוצה, בסדר?

מר יעקב עמנואל : אם דרשתי, אני תמיד דרשתי ואמרתי. אתה בסך הכול

שנתיים פה, לא היית לפני זה, אז אתה לא יודע. אני מפנה אותך לפרוטוקולים, לך

אחורה ותראה. אז זה נחמד.

מר יחיאל טוהמי : אבל מניסיוני, 12 שנה, אף פעם לא שמעתי אותך אומר מה

שאתה אומר כרגע.

מר יעקב עמנואל : אתה בהנהלת העירייה?

מר יחיאל טוהמי : לא. אני מנהל את הישיבה.

מר יעקב עמנואל : אם לא, אז תקשיב למה שאני אומר.

מר יחיאל טוהמי : תגיד מה שאתה רוצה, בבקשה.

מר יעקב עמנואל : אל תפריע לי עכשיו. אחר כך תגיד, תתייחס, תגיד למה אני אומר שצריך להצביע ולמה צריך לעשות תיקון. תגיד לפרוטוקול שאתה לא מסכים לעשות תיקון, זה בסדר.

מר יחיאל טוהמי : יעקב, בבקשה, תגיד מה שאתה רוצה.

מר יעקב עמנואל : זה אחד. יש כאן המלצות שכשאתה בודק אותן יש שורה שלמה של אנשים שצריכים לבדוק. אם זה התפקיד של המחסנאית, אם זה ועדת הבלאי של העירייה שצריכה לבדוק את הדברים האלה, כל הדברים האלה. כאן זה לא מופיע בדו"ח שלך.

מר אריה ברסקי : אז אני אסביר לך.

מר יעקב עמנואל : זה פשוט לא מופיע. והדברים האלה צריכים להיות מתוקנים.

מר אריה ברסקי : אתה מעלה נקודה חשובה ואני אבהיר את זה.

מר יעקב עמנואל : אתה מבין? יש פה איזה שהוא כיסוי – אם יקרה אסון ויהיה זה וזה. למה יקרה אסון? האם יש שמה כיבוי אש? בגלל זה אתה אומר אם יקרה אסון?

מר אריה ברסקי : אין פתח מילוט,

מר יעקב עמנואל : אז תגיד. יש פתח מילוט, יש דרישות של כיבוי אש.

מר אריה ברסקי : מנו, בוא אני אסביר לך ככה וזה להבהיר עוד פעם מה התפקיד של הביקורת. התפקיד של הביקורת זה איזו שהיא זרוע ניהולית של העירייה, למצוא איזה שהם ליקויים שלא בסדר ולתקן אותם על מנת שהתפקוד יהיה טוב ונכון. התפקיד של הביקורת זה לא להיות גוף ניהולי, אני לא אומר איך לעשות, נכון? כי אחרת אני נמצא במצב של ניגוד עניינים, כי אני אומר – זה וזה וזה צריך לעשות – אחרי זה אני צריך לבדוק את עצמי. אני מוצא ליקוי,

מר יעקב עמנואל : עומד חבר המועצה ואומר – למה אתה מעלה את זה? למה לא וידאת שתיקנו את זה? האם התפקיד שלי לוודא שמתקנים את זה?

מר אלי שבירו : אנחנו צריכים לעשות, כן, צריכים לעשות אחרי זה, שיתנו לנו דו"ח ולראות שבאמת עשו את מה,

מר יעקב עמנואל : כתוצאה מהביקורת הזאת.

מר יחיאל טוהמי : אלי, ועדת הביקורת צריכה לעשות את זה.

מר אלי שבירו : כן.

מר אריה ברסקי : מה שקורה, מעלים, הרי יש איזה שהוא מדרג מסוים. יש מועצת העיר, שזה כמו דירקטוריון בחברה, ויש את הדרג המנהלי, מהמנכ"ל שיושבת למטה וכל המנהלים. הפרוטוקולים עוברים למנכ"לית שהיא אחראית על המנהלים, וזאת בעצם ההנהלה, הנהלת העירייה, שהיא בעצם אחראית על יישום ההמלצות. ברגע שאנחנו אומרים שצריך לטפל בבטיחות, לא צריך להגיד לעירייה איך לעשות את זה. יש ישיבת מנהלים, יושבים, יכולה לשבת מנהלת אגף שפ"ע במקרה הזה, יכול לשבת עם המנכ"ל ולהחליט מה צריך לעשות על מנת לתקן את הליקויים. זאת

הנקודה. המבקר הוא לא גורם מנהלי, הוא לא גורם ניהולי פה בעירייה שהוא קובע מי מטפל ואיך מטפלים.

מר יעקב עמנואל : אריה, זה 100%, אתה צודק ב-100%, זה בסדר.

מר יחיאל טוהמי : יעקב, שניה. התפקיד של ועדת ביקורת כל שנה, כשהיא יושבת לדון, להביא את ההמלצות והדרג המקצועי צריך ליישם אותן ושנה אחרי זה בודקים אם יישמו אותן. לא צריך פה איזו שהיא תיאוריה מיוחדת בשביל זה. היינו 12 שנה, לא בדקנו בדיוק איך זה נעשה. עכשיו, בדיוק היום,

מר יוסי חן : וזה אותו מחסן. המחסן, דרך אגב, אותו מחסן.

מר יחיאל טוהמי : אותו מחסן, אותם דברים שנעלמו, הכול בסדר.

מר יוסי חן : אני מכיר אותו.

מר יחיאל טוהמי : מה שאנחנו רוצים כרגע זה לתקן את זה כמו שצריך ולא צריך להסתכל אחורה. היו גם אנשים אחרים שניהלו את הדבר הזה. לא צריך עכשיו להיכנס לזה. יוסי, רצית להגיד משהו?

מר יוסי חן : לא. אמרת הכול.

מר יעקב עמנואל : אני לא סיימתי. הצבעת כאן שנעלמו דברים. אתה יכול להצביע על איזה שהוא משהו ספציפי?

מר אריה ברסקי : על זה נעבור לחלק השני. אפשר להצביע על הכול ביחד או שאפשר להצביע על כל,

מר יחיאל טוהמי : הכול ביחד.

מר אריה ברסקי : או קיי. אז זה היה נושא אחד שדיברתי בנושא ניהול מחסנים. יש עוד איזה שהוא חלק ששמה נעלמו דברים ברישום וניהול מצאי ומלאי. אם תעברו לממצאים בעמוד 14, מסקנות, אז בואו נראה בדבר הזה, מה שהתחלתי להגיד בהתחלה. מה נמצא שם? סימון פריטי המצאי הינו בעייתי, הן בהיבט של מדבקות הסימון אשר נוטות ליפול מהציוד והן מההיבט של סימון פרטי מצאי מסוימים ללא מספר טבוע. עשינו בדיקה, אז בחלק בכלל לא היתה מדבקה. וגם ראינו שהמדבקות הן מסוג כזה שהוא יכול גם ליפול. ברגע שאין לך את המדבקה ואין שמה את הבר-קוד, אתה לא יודע בכלל למי זה שייך. זה יכול להיות פרטי למישהו, וזו דרך אחת שדברים יכולים להיעלם. אז או למצוא איזה משהו להטביע בתוך,

מר יחיאל טוהמי : כמו חריטה.

מר אריה ברסקי : כמו חריטה. או מדבקה מסוג אחר יותר חזק. צריך לבדוק.

מר אלי שבירו : זה משהו שיכולים למצוא לבד.

מר אריה ברסקי : כן. צריכים למצוא פיתרון לזה. השימוש במדבקות מודפסות מראש יוצר בעיה קשה. המספר הטבוע נמחק או נופל וכדומה, מפני שאז יהיה צורך להחליף את המספר הטבוע במערכת הממוחשבת, דבר אשר על פי העולה מן הביקורת אינו מבוצע בדרך כלל, ואז יש אי התאמות בין המלאי והספירה. העברת פרטי המצאי באמצעות טופס העברה מאגף לאגף מבוצעת בצורה נאותה. כמו כן, הביקורת ממליצה להגדיר פרק זמן מוגבל המחייב את מנהלת המחסן לבצע את ההעברה במערכת הממוחשבת. כיום אין זמן והיא, לפי הזמן הפנוי שלה עושה, יותר מהר, יותר לאט, וזה משהו שצריך להבהיר לה.

מר פבל פולב : זה לא היה לפני 12 שנה.

גב' חנה גולן : כשנגדיל לה את המשרה.

מר אריה ברסקי : פה אני רוצה להגיב למה שאת אמרת – כי מהבדיקה שנעשתה כל חודש יש לה שעות נוספות.

גב' חנה גולן : תאמין לי שאני יודעת.

מר אריה ברסקי : כי אם לא היה צריך אז לא היו שעות נוספות כל הזמן. ספירת המצאי במתכונת המבוצעת כיום אינה מבוצעת בצורה נאותה. למה הכוונה? איך עושים ספירת מצאי? מנהלת המחסן מריצה לכל היחידות, יש כאלה טפסים שמה של המלאי כפי שרשום אצלה ואתה צריך לרשום – כן, כן וכך. אני הצעתי שיהיה גם הפוך.

גב' חנה גולן : היא צריכה לסיים.

מר אריה ברסקי : היא צריכה לסיים את זה. שיהיה הפוך, שאנשים יכתבו מה שיש להם בתוך היחידה. כי יכול להיות שמופיעים דברים שיהיו שונים ממה שיש לה במחסן. לא רק ללכת לפיה, אלא לפי מה שיש בתוך, למשל, סתם אני אומר, באגף החינוך,

מר יחיאל טוהמי : בפועל, מה שיש בפועל.

מר אריה ברסקי : בפועל, מה שבפועל, לראות מה שיש כן ומה אין שמה.

מר יחיאל טוהמי : זה בעיה לסמן? בפועל, לבוא עם בר-קוד, עם מכשיר ולסמן.

מר אריה ברסקי : בדיוק. זה משהו שלא נעשה וצריך לעשות את זה. מנהלי

היחידות לא מקפידים לדווח על כל מקרה של מצאי שכבר אינו בר שימוש. ועדת הבלאי אינה מתכנסת ואינה מבצעת את תפקידה כנדרש, שזה פעם בתקופה מאד ארוכה.

מר פבל פולב : אתה ממלית פה... תקופה?

מר אריה ברסקי : אני ממליץ שבמקרה של ועדת המלאי שתתכנס בתקופות יותר שכיחות. רשימות המצאי מספר אינוונטר אינן מעודכנת בשל שיטת הספירה הקיימת כיום.

מר יוסי חן : מי זה ועדת בלאי? זה ועדה מקצועית בתוך העירייה, זה לא חברי מועצה.

גב' חנה גולן : לא חברי מועצה.

מר אריה ברסקי : אבל היא צריכה להתכנס. ממצאי הביקורת במחסן של מגרש הכדורגל העידו על העדר פיקוח נאות על האינוונטר המצוי במחסן של מגרש הכדורגל. בעיקר ניתן לראות זאת על פי העובדה כי מצאי שנמכר לפני 4 שנים עדיין מופיע ברשימות האינוונטר. ממצאי הביקורת במטה מל"ח/פס"ח ומחסן מל"ח מעידים על שימוש שאינו נאות בצידוד חירום, בניגוד להוראות כל חוק. וזה בדו"ח עצמו. פה זה רק הממצאים, זה התקציר. אבל למשל דברים, גנרטורים, גנרטור, מקרה חירום, נעלם. נמצא במכבי אש. למה? כי למישהו זה נראה שיותר נוח שם, נראה לו הגיוני. אבל אף אחד לא יודע. במקרה חירום, כשאתה צריך לבוא ופתאום אתה צריך גנרטור, מתחלים לחפש איפה הוא נמצא, כי הוא רשום ב-X ונמצא בכלל ב-Y. במקרים רבים לא קיימת התאמה בין רישום האינוונטר והמספר הטבוע על האינוונטר המצוי בפועל באגפים השונים. פה צריך לעשות פעם אחת סדר. לדוגמא למשל, ספירת המלאי נעשתה בעצם רק עכשיו, לאחרונה, בחודש מאי. כספירת מלאי ברמה העקרונית צריכה להיות בדצמבר.

מר ג'והר חלבני : לא, לא, על פי הנחיות האוטומציה זה צריך להיות במרץ, על מנת לסגור את כל הרכישות שביצעת בדצמבר,

מר אריה ברסקי : נותנים לך עד מרץ. אבל בדצמבר אתה צריך לספור. אבל אתה לא יכול במאי כאילו רק להתחיל את הספירה לעשות.

מר ג'והר חלבני : אינוונטר זה לא מלאי?

מר אריה ברסקי : מה ההבדל בין אינוונטר למלאי?

מר ג'והר חלבני : יש הבדל עצום בין אינוונטר לבין מלאי.

גב' חנה גולן : מלאי זה מה שבמחסן.

מר יחיאל טוהמי : אבל הוא מדבר פה על רכישות מדצמבר.

גב' חנה גולן : לא לבלבל – מלאי זה מה שבמחסן, אינוונטר זה מה שנרכש.

מר אריה ברסקי : המלצות: הביקורת ממליצה כי הגורמים הממונים בעירייה ישקלו את התועלת שבהפקת מדבקות לסימון האינוונטר באמצעות מדפסת מיוחדת שתחובר למערכת הממוחשבת במחסן. כמו כן הביקורת ממליצה כי פרטי מצאי עיקריים או אשר נמצאים מחוץ למבנה יסומנו באמצעות לוחיות פח שיחוברו לצידו במקום השימוש במדבקות או באיזו שהיא חריטה. הביקורת ממליצה כי שיטת ספירת המצאי תשונה וכי לא יינתן לגורמים באגפי העירייה כל פירוט בדבר סוג האינוונטר המצוי באגפים, וכך על הגורמים באגפים יוטל לבצע ספירה ממשית, ברישום של האינוונטר הם יופיעו בפועל, וכן רישום של המספר הטבוע בפועל. הביקורת ממליצה

כי גזבר העירייה יכין נוהל מחייב אשר יפורסם בכל אגפי העירייה ובו הנחיות לפניה למנהלת המחסן בדבר מצאי שאינו בשימוש. הביקורת ממליצה כי מועצת העיר תמנה ועדת רכש ובלאי כנדרש על פי ההוראות וכן כי יבוצע פיקוח כי ועדת הבלאי מתכנסת לדון בפרטי המצאי שאינם ברי שימוש. הביקורת ממליצה על יישור קו במחסנים על ידי רישום מדויק של כל פרטי המצאי הקיימים והעברת הטיפול במצאי חסר לגורמים הממונים בעירייה.

מר אלי שבירו : אפשר לעשות, דרך אגב, גם ספירה מדגמית.

מר יחיאל טוהמי : אחרי שאתה מיישר קו אתה עושה ספירה מדגמית. קודם כל צריך ליישר קו. אריה, אנחנו מצביעים?

מר אריה ברסקי : כן, נצביע על ההמלצות, אלא אם כן יש שאלות.

מר יעקב עמנואל : לקבל את ההמלצות?

מר אריה ברסקי : כן, לקבל את ההמלצות.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד לקבל את ההמלצות של ועדת הביקורת בנושא מלאי? פה אחד. תודה רבה לכם.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא הרישום והניהול של רכוש קבוע ומלאי.

מר יחיאל טוהמי : חנה, רצית להגיד משהו?

גב' חנה גולן : אני רוצה בשם ראש העיר למסור 3 הודעות : אחד –

התקשרו לראש העיר מהמינהל האזרחי והודיעו לו דבר משמח, 9 מפעלים קיבלו אישור לשיווק ושלב ג' עלה לוועדת תכנון עליונה לאישור. חוץ מזה יש שטח באריאל דרום, שטח פרטי, גבעה פרטית, קיבל אישור להתחיל לשווק.

מר אלי שבירו: איפה?

גב' חנה גולן: באריאל דרום.

מר יעקב עמנואל: מה זה אריאל דרום?

גב' חנה גולן: אתה אמור לדעת.

מר פבל פולב: זה מעבר לכביש.

גב' חנה גולן: אתה אמור להכיר את המפות הכי טוב בעולם.

מר אלי שבירו: דרום או,

גב' חנה גולן: אריאל דרום.

מר אלי שבירו: לא, שם זה לא דרום, את מראה על מערב.

מר יעקב עמנואל: זה שתי הגבעות, של שמאי,

גב' חנה גולן: אתה יודע איפה זה.

מר אלי שבירו: שמאי ומה שפרצו,

מר יעקב עמנואל: משרד השיכון, כן.

מר אלי שבירו: שני אלה?

מר יעקב עמנואל: כן, כן.

גב' חנה גולן: זה של שמאי.

מר אלי שבירו: של שמאי זה זה.

מר יעקב עמנואל: שמאי והשניה, שתי הגבעות.

גב' חנה גולן: זה דרום אם אני לא טועה.

מר אלי שבירו: לא, לא, זה מערב.

גב' חנה גולן: אבל פה זה דרום, דרומה לעיר.

מר אלי שבירו: זה העיר? דרום מערב.

גב' חנה גולן: לא משנה, העיקר שהוא קיבל אישור. זה שטח פרטי וזה

משמח, אני מקווה שהוא יעשה את זה. הדבר השני – היה ביקור של סמנכ"ל המשרד לביטחון פנים ויומיים אחרי זה היה ביקור של השר לביטחון פנים. השר ביקר במשטרה, הסמנכ"ל ביקר בעירייה, בנושא עיר ללא אלימות. התקשרו ממשרד השר לראש העיר ומסרו שאריאל מתקדמת לעומת ערים אחרות בביצוע הפרויקט עיר ללא אלימות. המשטרה, משטרת אריאל כאן מאד שבעת רצון, נמסר מלשכת השר, מאד שבעת רצון על שיתוף הפעולה ועל הביצועים שהעירייה מבצעת, כולל האכיפה בימי חמישי-ששי-שבת, עם הסיור והניידת והפעילות של הורים מתנדבים וכן הלאה. והדבר

השלישי – היות וראש העיר יהיה עכשיו מוגבל לנהוג בעצמו ברכב, אנחנו קיבלנו אישור ונלקח בחור שהוא יהיה נהג ועוזר לראש העיר, שמו אסי. אתם תראו אותו במשך הזמן. רק שתדעו שזה הבחור. זה שלושת הדברים.

מר יחיאל טוהמי : יש לי פה איזה שהוא, אני רוצה לקרוא איזה מכתב שקיבלתי מרון נחמן, ראש העיר. זה תרגום מעיתון שנקרא "חדשות השבוע", תורגם מרוסית לעברית, וכתוב פה על צעירים באריאל, באשדוד ובערד. אני רוצה לקרוא לכם. פה זה שם של שתי ערים אחרות שניגע בהן, גם מתחיל באות א'. בערים אלה גם כן לא הסתדרו בלי נציגינו הבולטים. גם מקרה זה לא עבר בלי התנגדות של פקידים עקב עצלנות. העיר אריאל בזמן האחרון גם עברה משבר מוניציפאלי וגם כאן במרכז העניינים נמצא נציג של הקהילה הרוסית, שפעילות ומרץ שלו גרמו לכעס של ראש העיר, שלא רגיל להתחלק בשלטון עם אף אחד. קוראים בטח זוכרים איך הסתיים המאבק הזה לפני חודש. ראש העיר אריאל עצבני, פיטר את מ"מ ראש העיר הרוסי, שהוא דרך אגב יו"ר הסיעה הגדולה ביותר באריאל במועצת העיר. כבר אז הבינו תושבי העיר שבפיטוריו הרועשים של ממלא המקום זה לא יסתיים. להגנתו של מ"מ ראש העיר הצעיר (בן 30 כתוב פה, אני יודע שהוא בן 3-32) פבל פולב, קמו כל תושבי העיר מהמגזר הרוסי. מועצת העיר גם התחילה לקבל את הצד של פבל פולב. המצב החמיר עקב מחלתו הקשה של ראש העיר בן ה-72 (שהוא בן 68, כך אני גם יודע), נאלצנו בדחיפות לחפש לו מחליף והוא נמצא. אותו מ"מ שפוטר, פבל פולב, כל החודש האחרון הזה פבל ניהל את העיר, כאשר רשמית כל סמכויותיו בוטלו. כמו שאומרים בהתנדבות. האמת, מצב בלתי שגרתי. בעצם בעיר בטוחים שבזמן הקרוב הכול יחזור לשגרה וממלא המקום יחזור לבצע את התפקיד כדין, בהיקף מלא ועם הזמן יתכן שיעמוד בראשות העיר. כנראה שיש בסיס לביטחון הזה, ככה בעיתון "חדשות השבוע".

מי כתב את זה?

מר יעקב עמנואל :

עיתון ברוסית, "חדשות השבוע", מה-7.10.

מר יחיאל טוהמי :

- גב' לודמילה גוזב** : אתה ענית שם מי כתב ומאיפה לקחו את זה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : לי ענו. לא אני ענית. אני שאלתי.
- מר יעקב עמנואל** : רגע, תנו לו לסיים.
- מר יחיאל טוהמי** : פבל, אתה מכיר את העיתון הזה? לא קראת אותו?
- מר פבל פולב** : לא קראתי, אבל שמעתי עליו.
- מר יעקב עמנואל** : יחיאל, תסיים את המאמר.
- מר יחיאל טוהמי** : אני סיימתי. זה כל מה שכתוב פה. אם זה באמת נכתב ונכתב, ככה הבנתי מראש העיר, הוא הביא לי את זה מתורגם מרוסית לעברית, אז לדעתי זה מזעזע וזה מגעיל וזה דוחה כל המכתב הזה, לא מכובד. ראש העיר חולה. לא לעניין בכלל. והייתי, באמת, רוצה את התגובה שלך.
- גב' חנה גולן** : הכי חשוב שהוא בן 68 ולא בן 72.
- מר פבל פולב** : תגובה שלי? באיזו זכות אתה רוצה תגובה שלי? אני כתבתי את זה?
- מר יחיאל טוהמי** : יו"ר הוועדה, אני שואל את התגובה שלך למכתב הזה.
- מר פבל פולב** : אז אין תגובה, כי לא כתבתי את זה.
- מר יחיאל טוהמי** : זה עיתון של 'ישראל ביתנו', זה לא עיתון שלי. אני לא

מוציא עיתונים אף פעם. עוד לא הוצאתי עיתון אחד בחיים שלי.

מר פבל פולב : זה עיתון של ישראל ביתנו?

מר יחיאל טוהמי : זה בטוח. כתבו צעירים.

מר פבל פולב : זו דעתך.

מר יחיאל טוהמי : אני אומר לך מה שקיבלתי.

מר פבל פולב : אני שואל שאלה. אתה חושב שזה ישראל ביתנו או שרשום

שם שזה ישראל ביתנו?

מר יחיאל טוהמי : "חדשות השבוע", מה זה? של מי זה העיתון הזה?

מר פבל פולב : לא יודע. אתה קובע.

מר מקס צ'רנוגלז : "חדשות השבוע"?

מר יחיאל טוהמי : כתוב "חדשות השבוע", כתב מרק מירסקי, משהו כזה.

תרגום מעיתון ברוסית, עמוד 21, כתבו על צעירים. אני קורא, ראש העיר הביא לי את המכתב הזה.

מר פבל פולב : אתה עשית את העבודה שלך נאמנה, יפה מאד. אתה קראת

את זה. אני לא עונה לך, כי זה לא לעניין בכלל עכשיו.

מר יחיאל טוהמי : זה לא מה?

מר פבל פולב : לא לעניין. אני לא יודע על זה שום דבר.

מר יחיאל טוהמי : אתה לא מכיר את זה?

מר פבל פולב : לא, לא מכיר. שמעתי שמועות. חיפשתי באריאל את העיתון, לא מצאתי.

מר יוסי חן : אז אולי, אם אתה לא מכיר, אני מציע שתוציא תגובה לעיתונות ותגיד שאתה מכחיש את כל מה שנאמר פה והדברים הם לא נכונים. כי זה על סף, באמת, תביעה, אפשר לתבוע, זה לשון הרע. אני מציע שבאמת, אני מאמין לך, פבל, אני מאמין לך שאתה באמת לא יודע. תוציא תגובה מסודרת. אם אתה רוצה אנחנו ניתן לך איפה לפרסם ושמה תכחיש את הכול, ותגיד שהדברים מצויים מהאצבע והם לא נכונים. וגם מקס יגיד שהוא לא יודע בכלל במה מדובר. הוא אומר שהוא הגיב לדברים האלה.

מר פבל פולב : לא הגיב.

מר אלי שבירו : לא, הוא לא הגיב.

מר יוסי חן : אז להגיד גם שהוא לא הגיב וזה דברים שהוא בכלל לא יודע. כי עם לודה, אני הבנתי שהיא פנתה אליו. אני לא קורא רוסית בכל אופן. אני כחבר מועצה, אני לא נותן גיבוי לדברים כאלה ואף אחד לא ישתמש בשם שלי ובטח מנו לא יתן שישתמשו בשם שלו.

מר יחיאל טוהמי : כולנו פה.

גב' לודמילה גוזב : למה אתה חושב ככה שמתמשים בשם שלך?

מר יוסי חן : אומרים – חברי המועצה מגבים את ממלא המקום. ככה משתמשים בכל חברי המועצה, בכולנו.

מר יעקב עמנואל : אני רוצה התייחסות קצרה.

גב' חנה גולן : אם זה לא היה נכון היה מגיב.

מר יחיאל טוהמי : אם זה לא נכון אז תגיב.

מר פבל פולב : שמעתי אתכם. אני אשקול.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע לך הצעה, אתה יכול לקבל ואתה יכול לא לקבל.

מר פבל פולב : איזה הצעה? מה זה, הצעה לסדר?

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לפרוטוקול, אני יכול להגיד.

מר פבל פולב : הקשבתי.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע ל-מ"מ ראש העיר, מר פבל פולב,

מר פבל פולב : אתה אומר פעמיים אותו דבר. הצעת, שמעתי אותך.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד את זה רשמי עכשיו, שאם זה באמת לא נכון אז תכחיש.

מר פבל פולב : מה הסיפור? אתה היו"ר, תסיים את הישיבה. זה נושא לדיון?

מר יחיאל טוהמי : פבל, אני מבקש לא להפריע לי. אני מציע לך, אם זה לא נכון תחזור בד, כי זה כתם לך, אני אומר לך. אם זה נכון, זה כתם לך, שאתה שותף לדבר הזה. תודה.

מר פבל פולב : למי תודה?

מר יחיאל טוהמי : תודה שהקשבת לי.

מר יעקב עמנואל : יוסי העלה כאן איזו שהיא הצעה, לשיקולך, אתה רוצה – תקבל, אני חס וחלילה לא בא בהאשמה אליך ולא לאף אחד אחר.

מר יוסי חן : גם אני לא בא מתוך נקודת האשמה, אני אמרתי שאני מאמין לפבל שהוא לא יודע על מה מדובר.

מר יעקב עמנואל : אני רק רוצה להגיד דבר אחד. אוי ואבוי לנו כחברה אם ראש העיר נפל למשכב ואנחנו כמו זאבים טורפים עומדים לשחר לטרף. אוי ואבוי לנו כחברה, אוי ואבוי לנו כתלמיד שמנסה בעיר הזאת להילחם אל מול פינוי ואל מול מהלכים פוליטיים. אנחנו מוכרחים להיות מלוכדים. גם לאוזני מגיעות כל מיני שמועות של אנשים שבעיר, זה אמר ככה וזה ככה, כמו משחרים לטרף, כמו האריה הזקן בעדר שהוא קצת הצידה, אז כל הצעירים רצים לטרוף. אני אומר לכם, כולנו יכולים להעביר ביקורת, כמו שאני מעביר ביקורת על דו"ח הביקורת. אז זה בסדר, אני חושב שזו חובתך.

מר פבל פולב : אתה מדבר כללי או אתה מדבר עלי?

מר יעקב עמנואל : לא, לא, לא, חלילה, אני מדבר בכלל באופן כללי, באופן כללי. תעבירו ביקורת. זה לא אישי נגד אף אחד ביקורת שאתם מעבירים וצריך לתקן.

זה בסך הכול מינהל ציבורי תקין, לא יותר מזה. אבל, כשראש העיר כאן ישב ואמר – אני תקופה מסוימת, אני חולה ותקופה מסוימת אני צריך זמן בשביל להבריא. ואמרנו כאן, כולנו נותנים לו גיבוי וצריך לתת לו גיבוי עד הסוף, בכל מקום. האמינו לי, בבתי הכנסת, אני כל פעם אומר – תברכו את רון, בכל מקום. לפנות לכומר ולקאדי ולרב, תברכו שהאיש יחזור לאיתנו. האיש, מה שעשה זה היסטוריה בעם ישראל, זו היסטוריה להקים עיר בשומרון. כל אחד עושה את זה? תחשבו רגע בהיבט הזה.

מר פבל פולב : למישהו יש ספק? אין ספק.

מר יעקב עמנואל : אין ספק. ואני שומע כל מיני אנשים, לחשויים וויכוחים. עזבו אותו, תנו לו להתרפא ותתנו לו לחזור לאיתנו ותעשה פוליטיקה ברמה הפוליטית.

מר יחיאל טוהמי : נכון, צודק.

מר יעקב עמנואל : תעשה ברמה הפוליטית, תדבר, תעשה, תעשה לך אינטריגות, תעשה לך מניפולציות, כל מילה טובה. תעשה כל מיני דברים אחרים. אבל לא להגיע למצב שבו אנחנו מזנבים את ראש העיר. זו בושה לנו. זו בושה. עכשיו, למה פונים לפבל ולמקס? למה פונים? לא חלילה שאתם אשמים, אלא היות ואתם שייכים למגזר הזה ויודעים להגיב,

מר פבל פולב : אבל הכתבה לא על המגזר.

מר יעקב עמנואל : אז אתה יכול לכתוב – הגיע לעיני איזה שהוא מאמר שנכתב, אני רוצה,

מר פבל פולב : בסוף אני אגיב.

מר יעקב עמנואל : אני רוצה לכתוב כאן, באמת, למען האחדות בעיר הזאת. אתה יודע, אנחנו התווכחנו וזה. ואני אומר לכם, אני אישית, בשם כולם, מאחל לרון בריאות איתנה, שיחזור מהר מאד, צריך אותו, תתווכחו איתו, הוא אוהב את המלחמות, אבל כשהוא יהיה בריא, כשהוא יהיה בסדר, לא במצב שכרגע הוא צריך את הזמן. לא אתה, חלילה, אני לא בא אליך בטענה. אני אומר את זה באופן כללי לכולנו, ובאמת בשם כולם לאחל לו את כל הבריאות.

גב' חנה גולן : אם מישהו היה כותב בשמך היית מגיב?

מר יעקב עמנואל : בשמי? בוודאי.

גב' חנה גולן : אם השם שלך היה מוזכר, היית מגיב?

מר יעקב עמנואל : כן, בוודאי. מיד.

גב' חנה גולן : אני סתם שואלת. אז מי שכותבים את השם שלו,

מר יחיאל טוהמי : מנצלים פה את הקהל הרוסי בשביל לנגח.

מר יעקב עמנואל : כמו שאומר יוסי, אולי הוא היה חלוק עלי בכל מיני דברים, אבל לא לפגוע בשם שלי. מה זאת אומרת? להגיב.

מר יחיאל טוהמי : יעקב, תודה רבה על המילים היפות. מקס, בבקשה. אתה רוצה להגיד משהו? בבקשה.

מר פבל פולב : אני בסוף.

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא מכיר את העניין הזה. דבר אחרון ששמעתי על זה,

שהיתה איזו שהיא כתבה איפה שהוא בנושא הזה. שאלתי – איפה? עדיין לא קיבלתי תשובה. אולי עכשיו הגיעו, לא יודע, אני אבדוק. אני למשל לא ראיתי את הדבר הזה. אולי בגלל שאני לא קונה את העיתון הזה. אגב, לפי מה שאתה אומר, זה עיתון ארצי, לא קשור לשום מפלגה.

מר יחיאל טוהמי : זה הופיע בכמה מקומות.

מר מקס צ'רנוגלז : זה ארצי משהו, זה לא קשור לשום מפלגה עד כמה שאני יודע.

מר יחיאל טוהמי : אבל מזכירים אותך, אתה לא תגיב? לא הבנתי. מזכירים את השם לך, פוגע באנשים, לא תגיב?

מר מקס צ'רנוגלז : בשביל זה אני צריך לפחות לקרוא.

מר יחיאל טוהמי : אז אתה לא יודע שום דבר, לא שמעת, לא ראית.

מר מקס צ'רנוגלז : לא.

גב' לודמילה גוזב : ראית את העיתון?

מר מקס צ'רנוגלז : לא.

גב' לודמילה גוזב : לא עכשיו, בכלל.

מר מקס צ'רנוגלז : את העיתון, בכלל כן, בטח שראיתי.

גב' לודמילה גוזב : באריאל יש את העיתון הזה?

מר מקס צ'רנוגלז: אני חושב שמוכרים אותו, לא יודע.

מר יעקב עמנואל: זה לא מקומון?

מר מקס צ'רנוגלז: לא, לא, לא, זה מוכרים ארצי.

מר יחיאל טוהמי: אבל מזכירים אותך.

מר מקס צ'רנוגלז: אבל בשביל זה צריך לקרוא. אתה מבין? בשביל זה צריך

לקרוא את העיתון.

מר יחיאל טוהמי: אתה סיימת?

מר מקס צ'רנוגלז: בינתיים כן. אבל מה שאמרתי לך, עדיין אני רוצה להגיד.

מר יחיאל טוהמי: אתה רוצה להגיד את זה עכשיו?

מר מקס צ'רנוגלז: לא, אבל זה לא בעניין הזה.

מר יחיאל טוהמי: או קיי, בבקשה.

עו"ד אריאל עזריה: ראשית אני מבקש ככה לחזק את הדברים של מנו ולומר

באמת שכולנו, אני מאמין שכולנו כאן מבקשים לשלוחו של ראש העיר ובוודאי שזו לא

העת לעסוק בכל מיני דברים שלא יכולים לקדם את בריאותו ובטח שלא יכולים כרגע

להתקדם בעת הזו, שאני מאמין שהרוב כאן מאוחד לא לעשות שום מהלך בזמן שראש

העיר במצב כנראה שכרגע לא פשוט אבל אני מאמין שהוא ייצא מזה ובמהרה. זה

אחד. שתיים – אני חושב, וזה לחנה, אולי כדאי לבדוק מהו העיתון הזה ולקנות

בעיתון הזה עמוד או חצי עמוד ולפרסם שם גינוי מוחלט של כל חברי המועצה לדברים שנאמרו שם.

גב' חנה גולן: אני לא יכולה לגנות בשם כל חברי המועצה.

מר מקס צ'רנוגלז: תדרוש מהכתב.

עו"ד אריאל עזריה: אני לא יודע, אולי אפשר להעלות את זה להצבעה. אולי אנחנו יכולים להעלות את זה להצבעה, לא יודע.

מר יוסי חן: אנחנו בעד לגנות.

עו"ד אריאל עזריה: כן, ממש כך.

גב' חנה גולן: אני רק רוצה לומר שעיריית אריאל מנויה ב"יפעת תקשורת", זאת חברה, שבכל עיתון בעברית, רוסית, אמהרית וכן הלאה שמפורסם במדינת ישראל, ברגע שמוזכרת הילה אריאל, אנחנו מקבלים און-ליין את מה שכתוב. וגם הכתבה הזאת, בעמוד 21, מעיתון "חדשות השבוע", אנחנו מקבלים את זה גם מתורגם וגם במקור, גם זה הגיע. כשזה מגיע וזה נוגע לראש העיר, אז כמובן שראש העיר רואה את זה ב-א-י-מייל. כי ראש העיר אמנם לא נמצא פה, אבל הוא מתפקד, הוא קורא חומר, הוא נפגש איתנו לשיבות וכן הלאה. וראש העיר ראה גם את התרגום, העביר את זה לטוהמי. זאת אומרת, שכל מי שמדבר באיזה שהוא ערוץ תקשורת, אם זה בעברית או ברוסית, ברדיו או בטלביזיה, כל החומר הזה מגיע מתומלל תוך יום וחצי לשולחנו של ראש העיר. זה לא משהו חדש. יש הרבה חומר. מאז העניין הזה יש הרבה מאד חומר שנאמר. אבל אני לא מייצגת פה את ראש העיר בנקודה הזאת. אם שרון שטיין יש לו משהו לומר הוא יאמר.

עו"ד אריאל עזריה: עוד שניה אחת, תן לי להשלים.

מר מקס צ'רנוגלז : אני פשוט חייב לקחת את הילדה מהחוג. ממש עוד עניין קטן שרציתי להגיד אחרי כל הסיפור הזה. בזמן האחרון אין פרוטוקולים של הישיבות של המועצה באינטרנט, ואנשים שואלים כי אנשים מתעניינים. פעם, ברגע שהיננו מקבלים פרוטוקול של הישיבה מיד כמעט הוא היה מגיע לאינטרנט.

גב' חנה גולן : מה זה בזמן האחרון? את הישיבה האחרונה לא,

מר מקס צ'רנוגלז : לא, לא, לפחות כמה חודשים. באינטרנט אין.

גב' חנה גולן : באתר העירוני?

מר מקס צ'רנוגלז : כן.

גב' חנה גולן : לא יכול להיות. אם אין,

מר מקס צ'רנוגלז : צריך לבדוק, כי אני קיבלתי כמה פניות ועוד לא היה לי זמן לבדוק.

גב' חנה גולן : אבל לא צריך לחכות לישיבת מועצה.

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא מזמן קיבלתי.

גב' חנה גולן : אתה יודע את ה-אי-מייל שלי, נכון?

מר מקס צ'רנוגלז : כן. אני לא מזמן קיבלתי.

גב' חנה גולן : או קיי, אז חבל, כי הייתי כבר בודקת וכבר היתה לי

תשובה. זו תקלה. לא יכול להיות.

מר מקס צ'רנוגלז : יכול להיות, בסדר, אני לא בא בטענות.

גב' חנה גולן : לא, זה בסדר שאתה בא בטענות, זה ייבדק.

מר יחיאל טוהמי : תודה לך.

עו"ד אריאל עזריה : אני מבקש להשלים ולומר דבר כזה,

מר יחיאל טוהמי : אנחנו רוצים לסיים.

עו"ד אריאל עזריה : אנחנו רוצים לסיים, אבל זה מהותי. אני חושב שגם פבל

ישמח לתת את הגינוי הזה. אני מאמין שפבל לא שותף לעניין הזה. הוא ישמח לגנות את הדבר הזה. אני חושב שצריך להעמיד במה ושכולנו שם נהיה מאחורי הבמה הזאת, על הבמה הזו ונאמר את הדברים.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. אלי, קצר.

מר אלי שבירו : קצר. קצר. אני מדבר בשם החברים שלנו. אנחנו כולנו

מאחלים לרון החלמה מהירה ושיהיה בריא כמה שיותר מהר. אנחנו חושבים, ופה אני אומר את דעתי, אני מעריך שהחברים שלי יקבלו את עמדתי, שאין ספק שצריך להוציא מטעם המועצה, מטעם העירייה, גינוי לדבר הזה, ולהעמיד את הדברים על דיוקם. מטעם מועצת העיר, מטעם חברי מועצת העיר, בצורה כזאת, כדי שהדברים יהיו מאד ברורים ולא ישחקו בנו ויעשו בנו כל מיני מניפולציות כאלה ואחרות.

מר יחיאל טוהמי : תודה, אלי. בבקשה, פבל.

מר פבל פולב : קודם כל, תודה רבה על ההמלצה של כולם. השאלה, מתי

קיבלתם את זה? רק היום?

מר יחיאל טוהמי : אני קיבלתי מראש העיר.

מר פבל פולב : מתי, רק היום?

מר יחיאל טוהמי : כן, הבוקר.

מר פבל פולב : וראש העיר, מתי קיבל, חנה, גם רק היום? למה חיכיתם עד

היום, בשביל לרשום את זה?

גב' חנה גולן : אתה שואל בשביל לשמוע תשובה או שאתה סתם שואל?

מר פבל פולב : כן, כן, תשובה.

גב' חנה גולן : אז אני רוצה להגיד לך שאני לא מתחקרת את ראש העיר

כשהוא מטיל עליהם משימות ואני לא יודעת אם טוהמי תחקר אותו.

מר פבל פולב : אז ראש העיר גם יכול לדבר איתי.

גב' חנה גולן : אני לא שאלתי את ראש העיר – מתי קיבלת את זה? מה זה

רלוונטי? זה רלוונטי למה שכתוב בפנים? לא.

מר פבל פולב : זה רלוונטי.

גב' חנה גולן : איך זה רלוונטי?

מר פבל פולב : זה עלה לפה בשביל מה שכתוב בפנים. אחרת זה לא היה עולה.

גב' חנה גולן : איך זה רלוונטי מתי הוא קיבל? תסביר לי.

מר פבל פולב : לא, כי בשביל לא לחכות לישיבה. זה לא פופוליסטי להעלות את זה בישיבה בשביל לקרוא לפרוטוקול, אפשר לטפל בזה גם לפני, הייתי גם בודק, מתעניין. אני לא יודע, אין לי מושג על מה שכתוב שם.

גב' חנה גולן : אז אני מציעה שתבדוק גם מה שנאמר,

מר פבל פולב : אז אני אומר, תודה רבה על ההמלצות.

גב' חנה גולן : גם מה שנאמר על ידך בערוץ 9, ברדיו רקע, ב-"יזרוס" וכל זה. כל זה הרי נמצא,

מר פבל פולב : אז אמרתי, תודה רבה על ההמלצות. אתם ממשיכים עם ההמלצות, תודה רבה, הבנתי. אני אבדוק את זה, ואם אני אראה שזה הכול 'בלוף',

גב' חנה גולן : 'בלוף'?

מר פבל פולב : כן. אם זה 'בלוף' או מישהו המציא וזרק, על כל השטויות אני אגיב. אבל אם באמת זה כתוב, כי לא ראיתי את זה כתוב, מבחינתי זה לא כתוב. אני אמצא את העיתון ואני אראה אם זה כתוב. חבל שלא הבאתם.

מר יוסי חן : תן לו העתק, יחיאל.

מר אלי שבירו : צלמו את זה ותנו לו.

מר יוסי חן : תן לו העתק.

מר יחיאל טוהמי : בסדר.

גב' חנה גולן : אם ראש העיר ירצה שנפיץ את זה – נפיץ. אני עושה מה שראש העיר אומר.

מר יחיאל טוהמי : הוא אומר שהוא יבדוק את זה? בסדר.

מר יוסי חן : אבל זה עיתון שיצא.

גב' חנה גולן : הוא יבדוק באתר הרוסי.

מר פבל פולב : אתה יו"ר הישיבה, אני מדבר, בשביל מה לענות?

גב' חנה גולן : אני לא עונה לך, אני מדברת עם יוסי.

מר פבל פולב : עוד יותר יפה. אני לא הפרעתי לכם, נכון? אני אבדוק, ובאמת, אני מכבד את מה שאמרתם. אני שמעתי על זה, לא ראיתי. אני אבדוק. מה שכתוב שם – חמור. אין לזה שום בסיס. בטוח שזה לא בא ממני. אני אבדוק. אבל כשאני אבדוק ואראה בעצמי ואמצא לנכון להגיב, וגם אני אמצא לנכון איך להגיב, ואני אשמח אם עורך-הדין של כל המועצה, ולא רק של ראש העיר, גם יתן איזו שהיא תגובה או עזרה. אין לי עורך-דין, אני לא יכול לממן גם עורך-דין. אז אני גם מצפה במשהו שיעזרו לי.

מר יחיאל טוהמי : בסדר גמור. מקובל.

מר פבל פולב : אני יכול לפנות עם הדברים האלה גם ליועץ המשפטי אם

אני אצטרך?

מר יוסי חן : למה לא? כחבר מועצה אתה יכול.

מר פבל פולב : יפה. אז אני אעשה את זה.

גב' חנה גולן : היועץ המשפטי יודע מה צריך לעשות עם זה.

מר יחיאל טוהמי : אנחנו סיימנו?

מר פבל פולב : כן, אני סיימתי גם.

מר יחיאל טוהמי : אני סוגר את הישיבה. תודה רבה לכם.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

יחיאל טוהמי
יו"ר הישיבה

ריכוז החלטות:

1. דיון בהמלצות וסיכומי הוועדה לענייני ביקורת בדוח מבקר העירייה לשנת 2009: א. דוח ביקורת עומק במרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט; ב. דוח ביקורת שוטפת: ב.1. הנוער העובד והלומד; ב.2. תנועת הצופים העבריים – שבט "עוז" אריאל; ב.3. תנועת בני עקיבא בישראל. ג. דוח ביקורת בנושא הרישום והניהול של רכוש קבוע ומלאי.

ב. דוח ביקורת שוטפת: ב.1. הנוער העובד והלומד; ב.2. תנועת הצופים העבריים – שבט "עוז" אריאל; ב.3. תנועת בני עקיבא בישראל.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא תנועות הנוער.

ד. דוח ביקורת עומק במרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט - ע"ר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא המרכז הבינתחומי לתרבות הפנאי והספורט.

ג. דוח ביקורת בנושא הרישום והנהל של רכוש קבוע ומלאי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בנושא הרישום והנהל של רכוש קבוע ומלאי.

ישיבת מוצקה מספר 34 (שלא מן המניין) 10.10.10